

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

**Економічний факультет
Кафедра економічної кібернетики**

**КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА БАКАЛАВРА
«МОДЕЛЮВАННЯ ВПЛИВУ ЗОВНІШНЬОГО БОРГУ НА
ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК КРАЇНИ»**

студентки 4 курсу
спеціальності 051 «Економіка»
ОПП «Економічна кібернетика»
денної форми навчання
Джаман Ольги Олексіївни

Науковий керівник:

кандидат економічних наук, доцент
Федоренко Ірина Костянтинівна

Засвідчую, що в цій роботі немає запозичень
із праць інших авторів без відповідних
посилань

Студенка _____

Роботу допущено до захисту перед ЕК рішенням
кафедри економічної кібернетики від 12 червня
2025 р., протокол № 15

Завідувач кафедри: доктор економічних наук,
професор Ляшенко Олена Ігорівна

РЕФЕРАТ

Кваліфікаційна робота бакалавра містить: 88 ст., 13 рис., 15 табл., 49 джерел.

Ключові слова: зовнішній борг, економічний розвиток, боргове навантаження, ВВП, торговельна відкритість, Європейський Союз, економетричне моделювання, порівняльний аналіз.

Об'єкт дослідження: економічна система держави в умовах зовнішнього боргового навантаження.

Мета дослідження: дослідження впливу зовнішнього боргу на економічний розвиток України та ЄС, виявлення рекомендацій для забезпечення фінансової стійкості в умовах зростаючого боргового навантаження.

Методи дослідження: аналіз і синтез, порівняльний аналіз, статистичні методи, економетричне моделювання, графічний метод, системний підхід.

Наукова новизна, теоретична значимість дослідження: в застосуванні економетричних методів для кількісної оцінки впливу зовнішнього боргу на економічне зростання України в умовах військової економіки, а також у структурованому порівняльному аналізі практик країн ЄС.

Практична цінність: можливість використання результатів для розробки боргової стратегії України в період післявоєнного відновлення та підвищення ефективності запозичень.

RESUME

Taras Shevchenko National University of Kyiv,
Faculty of Economics, Department of Economic Cybernetics

Key words: external debt, economic development, debt burden, GDP, trade openness, European Union, econometric modeling, comparative analysis.

The graduation research of student Olha Dzhaman deals with analysis of the impact of external debt on the economic development of Ukraine and the EU, identifying recommendations to ensure financial stability in the face of growing debt burden.

The work is interesting for researchers, policymakers, and economists involved in public finance, sovereign debt management, and macroeconomic modelling, especially in the context of economic instability and post-conflict recovery.

Pages 88, tables 15, bibliog 49.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ .	8
1.1. Концептуальні основи зовнішнього боргу	8
1.2. Механізми впливу боргового навантаження на економічний розвиток ..	10
1.3. Методи оцінки боргового впливу та боргової стійкості	16
РОЗДІЛ 2. ДІАГНОСТИКА БОРГОВОЇ СИТУАЦІЇ	22
2.1. Фінансово-економічний аналіз зовнішнього боргу в світі	22
2.2. Фінансово-економічний аналіз зовнішнього боргу в Україні	30
РОЗДІЛ 3. МОДЕЛЮВАННЯ ВПЛИВУ ЗОВНІШНЬОГО БОРГУ	41
3.1. Опис даних	41
3.2. Побудова моделі для країн ЄС та інтерпретація результатів	47
3.3. Побудова моделі для України та інтерпретація результатів	64
3.4. Порівняння та аналіз впливу зовнішнього боргу для окремих країн ЄС та України	73
ВИСНОВКИ	83
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:	86

ВСТУП

В сучасних умовах глобалізації зовнішній борг країн продовжує зростати. Зростання зовнішнього боргу у світі зумовлене низкою глобальних економічних, фінансових і політичних чинників. Багато країн змушені вдаватися до зовнішніх запозичень для покриття бюджетних дефіцитів, фінансування інфраструктурних проєктів, зміцнення обороноздатності або ліквідації наслідків криз — фінансових, енергетичних, пандемічних чи воєнних. Окрім того, глобалізація фінансових ринків і доступність дешевих міжнародних кредитів сприяли активному нарощуванню зовнішньої заборгованості, особливо у країнах з низьким і середнім рівнем доходів. У сучасних умовах глобальної нестабільності питання ефективного управління зовнішнім боргом набуває особливої актуальності для країн із перехідною економікою, зокрема для України. Зовнішній борг може бути як джерелом додаткових інвестицій і каталізатором економічного зростання, так і загрозою фінансовій безпеці держави в разі надмірного накопичення або неефективного використання залучених ресурсів.

Повномасштабне вторгнення Російської Федерації на територію України 24 лютого 2022 року спричинило безпрецедентний тиск на державні фінанси. Зростання військових витрат, руйнування економічної інфраструктури, падіння виробництва та доходів — усе це змусило уряд вдатися до масових зовнішніх запозичень. У результаті обсяг зовнішнього боргу суттєво збільшився, а це, у свою чергу, створює ризики боргової нестійкості та загрожує довгостроковій макроекономічній стабільності країни.

Ураховуючи стратегічну важливість зовнішнього фінансування для післявоєнного відновлення України, дослідження впливу зовнішнього боргу на економічний розвиток набуває особливого значення. З огляду на це, у роботі здійснюється спроба комплексного аналізу теоретичних аспектів державного боргу, емпіричної оцінки його динаміки в Україні та побудови моделі, яка дозволить кількісно оцінити його вплив на економічне зростання.

Метою роботи є моделювання впливу зовнішнього боргу на економічний розвиток України та ЄС, виявлення рекомендацій для забезпечення фінансової стійкості в умовах зростаючого боргового навантаження.

Для досягнення мети були поставлені такі **завдання**:

- проаналізувати теоретичні підходи до визначення сутності та ролі зовнішнього боргу;
- дослідити механізми впливу боргового навантаження на економічне зростання;
- здійснити аналіз світових практик управління зовнішнім боргом;
- оцінити сучасну боргову ситуацію України в умовах війни;
- побудувати економетричну модель впливу зовнішнього боргу на ВВП;
- сформулювати висновки та рекомендації щодо оптимізації боргової політики держави.

Об'єктом дослідження є економічна система держави в умовах зовнішнього боргового навантаження.

Предметом дослідження є економіко-математичне моделювання впливу зовнішнього боргу на економічний розвиток країн ЄС та України.

- У процесі дослідження використано такі **методи**:
- аналіз і синтез - для узагальнення теоретичних концепцій ролі державного боргу;
- порівняльний аналіз - для оцінки боргової ситуації в Україні та інших країнах;
- статистичні методи - для обробки даних, що стосуються боргових показників та макроекономічних індикаторів;
- економетричне моделювання - для кількісного оцінювання впливу боргу на ВВП;
- графічний метод - для візуалізації динаміки показників;
- системний підхід - для виявлення взаємозв'язків між борговою політикою та макроекономічною стабільністю.

Наукова новизна роботи в застосуванні економетричних методів для кількісної оцінки впливу зовнішнього боргу на економічне зростання України та країн ЄС в умовах військової економіки, а також у структурованому порівняльному аналізі практик різних країн світу.

Практична значимість полягає у можливості використання результатів для розробки боргової стратегії України в період післявоєнного відновлення та підвищення ефективності запозичень.

Інформаційна база дослідження включає офіційні статистичні дані Державної служби статистики України, Національного банку України, Міністерства фінансів України, Світового банку, МВФ, S&P Global, а також аналітичні огляди, наукові публікації та нормативно-правові акти.

Структура роботи: дослідження складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

У першому розділі розглянуто теоретико-методологічні засади дослідження зовнішнього боргу та його впливу на економіку.

Другий розділ присвячено аналізу боргової ситуації у світі та в Україні, зокрема в умовах повномасштабної війни.

У третьому розділі здійснено побудову економетричної моделі впливу зовнішнього боргу на ВВП на країни ЄС та Україну, порівняння та інтерпретація результатів.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Концептуальні основи зовнішнього боргу

Міжнародний Валютний Фонд визначає зовнішній борг як: "Валовий зовнішній борг у будь-який момент часу – це непогашена сума тих фактичних поточних, а не умовних зобов'язань, які вимагають сплати основної суми та/або відсотків боржником у певний момент(и) у майбутньому та які заборгованість резидентів економіки перед нерезидентами" [1]. Тобто це заборгованість уряду перед іноземними урядами, організаціями, компаніями або громадянами. Отже, зовнішній державний борг – це борг держави перед іншими країнами, міжнародними економічними організаціями та іншими особами(найпоширенішими кредиторами є інші держави, Міжнародний Валютний Фонд та іноземні компанії та організації.); а внутрішній державний борг – це заборгованість держави перед власниками державних цінних паперів та іншим кредиторам.

Сукупність боргових зобов'язань держави містить також гарантований державою борг, що виникає коли держава приймає на себе гарантії за зобов'язаннями третіх осіб [3].

(млн. грн.)	зовнішній		внутрішній		усього	
державний борг	4 900 545,6	69.8%	1 839 617,3	26.2%	6 740 162,8	96.0%
гарантований борг	206 186,8	2.9%	73 185,2	1.0%	279 372,0	4.0%
сукупний	5 106 732,3	72.8%	1 912 802,5	27.2%	7 019 534,8	100.0%

Рис. 1.1. Структура державного та гарантованого державою боргу за даними Міністерства фінансів України на 28.02.2025

Джерело: [3]

Як ми бачимо (Рис. 1.1.), в Україні станом на кінець лютого 2025 72,8% державного боргу є зовнішнім. Уряд або корпорація можуть позичати в іноземного кредитора з різних причин. По-перше, місцеві боргові ринки можуть бути недостатньо розвиненими, щоб задовольнити їхні потреби, особливо в країнах, що розвиваються. Або ж іноземні кредитори можуть просто запропонувати більш привабливі умови. Особливо це стосується країн з

низьким рівнем доходу, коли запозичення від міжнародних організацій, таких як Світовий банк, є ефективним та важливим варіантом, оскільки вони можуть надати фінансування, яке вони не змогли б отримати в інший спосіб, за привабливими ставками та з гнучким графіком погашення. Проте це не єдина причина, через яку уряд може обрати зовнішнє кредитування внутрішньому.

Основна макроекономічна відмінність між внутрішніми та зовнішніми позиками в короткостроковому періоді полягає в тому, що державні запозичення на внутрішньому ринку підвищують внутрішні відсоткові ставки і таким чином витісняють запозичення приватного сектору (можливо, змушуючи приватний сектор запозичувати за кордоном) [2]. Зовнішні запозичення зазвичай уникають цього ефекту витіснення в короткостроковому періоді, але згодом створюють дефляційний тиск через зростання виплат. Проте, іноземні запозичення все ще можуть сприяти підвищенню внутрішньої доходності, якщо борг зростає до ризикового рівня. На практиці це ж ефект другого порядку, бо у випадку зовнішніх позик більш важливим є вплив на обмінний курс.

Політичний аспект вибору виникає тому, що спосіб фінансування дефіциту впливає на політичні дебати щодо його обсягу. Внутрішні запозичення викликають негайні наслідки через підвищення відсоткових ставок, що може сприяти більш відповідальній фінансовій політиці. Зовнішні запозичення відтермінують ці негативні ефекти, що може послабити фінансову дисципліну. Навіть у Західній Європі, наприклад, країни мають досить різні підходи до цього питання. Політика Ірландії та Швеції є яскравим контрастом. Ірландія у 1980-х роках активно використовувала зовнішні запозичення, вважаючи за краще не витіснити внутрішні запозичення, підвищуючи дохідність облігацій. Результатом стало послаблення контролю за державними запозиченнями. Зрештою, зростаючі витрати на виплату відсотків за зовнішнім боргом стали суттєвим навантаженням на національний дохід і бюджет. На противагу цьому, Швеція протягом аналогічного періоду майже повністю уникала зовнішніх запозичень, тож весь вплив державного дефіциту відобразився на доходності облігацій, яка зросла до дуже високого рівня. У

такий спосіб сподівалися заручитися громадською підтримкою більш дисциплінованої фіскальної політики. Однак одним із наслідків стало те, що позичальники приватного сектору, яких витіснили з внутрішніх ринків капіталу, почали шукати офшорне фінансування - фактично, змушуючи приватний сектор робити те, чого уникав державний сектор. Запозичення шведських банків за кордоном значно зросли, і врешті-решт сумніви щодо їхньої здатності виконувати свої зобов'язання в іноземній валюті змусили уряд гарантувати їх. Коротше кажучи, уряд не зміг - попри свої найкращі наміри - уникнути наслідків нерозважливих зовнішніх запозичень приватного сектору. Це стало основним елементом шведської банківської кризи [2].

Для країн, що розвиваються, чії внутрішні відсоткові ставки перевищують міжнародні, основним стимулом для урядів активно використовувати борг в іноземній валюті є те, що це мінімізує поточні витрати на виплату відсотків, тому ці країни часто обирають борг в іноземній валюті. Однак це робить їх вразливими до криз, особливо коли обмінний курс падає, перетворюючи "дешевий" борг на дорогий. Навіть економічно здорові країни можуть зіткнутися з кризою ліквідності через негативні настрої інвесторів. Альтернативою є випуск боргу в національній валюті з прив'язкою до обмінного курсу (як мексиканські тесобоно), що аналітично схоже на запозичення в іноземній валюті, але може бути менш прозорим.

1.2. Механізми впливу боргового навантаження на економічний розвиток

Класична школа відстоювала недоцільність використання кредитних інструментів державою, тому що розглядала заборгованість як майбутні податки, а тому вважала, що це несе несприятливі наслідки для теперішніх і майбутніх поколінь. Вони стверджували, що в державному секторі ресурсами розпоряджаються більш марнотратно, ніж у приватному. Отже, якщо держава бере борги, вона відволікає приватний капітал від його продуктивної функції (приватних інвестицій) до невиробничого використання, зменшуючи нагромадження капіталу, економічне зростання та економічний розвиток [4].

Рікардо вважав, що державний борг призводить до відтоку капіталу із країни та зменшення приватних заощаджень, а заборгованість збільшується через необхідність виплатити все більше відсотків.

Неокласична теорія розглядала борг як позитивний фактор, що безпосередньо збільшує економічне зростання. Згідно з теорією, якщо країна використовує борг оптимально, це збільшує нагромадження капіталу та інвестиції. В результаті збільшення інвестицій відбувається підвищення темпів економічного зростання. Проте, хоч і неокласики вважали цей інструмент ефективним, вони всерівно наполягали обмеженні застосування кредитних засобів для покриття дефіциту бюджету. Вони вважали, що в умовах стійкого дефіциту бюджету державний борг перестає виконувати роль ефективного інструмента [7].

Кейнсіанська школа вважає, що борг не впливає ні на теперішнє, ні на майбутнє покоління, оскільки він збільшує попит та інвестиції, що призводить до збільшення виробництва. Згідно кейнсіанської доктрини держава повинна збільшувати інвестиції навіть в тих випадках, коли вони не забезпечені доходами (тобто за рахунок позикових коштів) [4].

Класичні та неокласичні теорії взаємозв'язку боргу та зростання породили кілька теорій, які намагалися описати вплив механізми впливу боргового навантаження на економіку країни. Наприклад, теорія боргового тягаря, тобто ситуація, коли боргове навантаження стає таким великим, що перевищує майбутні можливості держави його виплатити; теорію витіснення, яка описує ситуацію, коли уряд збільшує свої витрати, підвищуючи попит на товари та послуги, що призводить до інфляції та росту процентних ставок [5]; та теорію порогового ефекту, яка описує певний “пори́г” державного боргу, після якого його негативний вплив на економіку стає значно сильнішим.

Залучення зовнішніх інвестицій створює додатковий фінансовий ресурс, який держава може використати для стимулювання економічного зростання. Зовнішні запозичення можуть надати країнам доступ до коштів, яких вони могли б не мати в іншому випадку. Це може бути особливо важливо для країн,

що розвиваються, яким не вистачає фінансових ресурсів для реалізації масштабних проектів. Запозичення коштів в іноземних суб'єктів також може допомогти диверсифікувати джерела фінансування країни, зменшуючи її залежність від внутрішніх джерел капіталу. Неокейнсіанський напрямок економічної теорії, зокрема вчені П. Розенштейн-Родан, Р. Нурске і Г. Зінгер, висунули так звану теорію «великого поштовху». Ця теорія стверджує, що зовнішній державний борг може бути використаний для фінансування державних інвестицій. Згідно з нею, для того щоб підтримувати процес модернізації країни мінімальний рівень зовнішнього боргу повинен складати близько 12-15% від національного доходу. Варто відзначити, що ця теорія була перш за все розроблена для країн, які були деколонізованими [6].

Загалом, у сучасному світі зовнішній борг нормальним та регулярним економічним явищем у країнах з розвинутою ринковою економікою. Порівнюючи розмір зовнішнього боргу та ВВП на душу населення розвинених країн та найменш розвинених країн можна прослідкувати таку тенденцію, що для розвинених економік досить звично мати зовнішній борг, який перевищує ВВП, а іноді й у двічі і більше разів. Щодо найменш розвинених країн – часто їхній зовнішній борг не досягає й відмітки у 50% від ВВП країни. Також, великий зовнішній борг в поєднанні з низькою дохідністю облігацій може свідчити про те, що країна є привабливою для інвесторів.

Проте, хибно вважати, що великий зовнішній борг завжди позитивно впливає на економіку країни. Попри те, що державний борг сприяє економічному зростанню країни, він також збільшує навантаження на державний бюджет, що може бути дуже небезпечно для мало розвинутих економік. Тим більше чим менш надійним дебітором є країна, тим більша дохідність облігацій, що ще більше ускладнюватиме обслуговування боргу.

Для прикладу, вже згадана вище теорія витіснення. Вона описує явище, коли зростання державних запозичень призводить до збільшення попиту на фінансові ресурси, що підвищує відсоткові ставки на кредити. Це має вплив на приватний сектор, який зазнає проблеми з обмеженням доступу до кредитних

ресурсів для інвестицій. А збільшення обсягу державних позик (випуск внутрішніх і зовнішніх облігацій) уповільнює інвестиційні процеси [6].

Також, існує ряд досліджень на тему кореляції між борговим навантаженням та інфляцією. Наприклад, у своїй роботі К. Рейнхарт та К. Рогофф [9] досліджували взаємозв'язок між економічним зростанням, інфляцією та рівнем державного та зовнішнього боргу. Науковці встановили, що кореляція між державним боргом та реальною динамікою валового внутрішнього продукту виявляється малозначущою при співвідношенні заборгованості до ВВП нижче порогового значення у 90 відсотків. Однак, при перевищенні цього критичного рівня, спостерігається суттєве зниження медіанного показника щорічного економічного зростання приблизно на один відсотковий пункт, причому середнє значення темпів зростання сповільнюється більшою мірою. Ба більше, така динаміка спостерігається як і для розвинутих країн, так і для країн з ринками, що формуються.

Також, науковці помітили, що для країн з ринками, що розвиваються, критичний показник відношення боргу до ВВП, тобто той, при перевищенні якого починається зниження темпів зростання, зазвичай нижчий, ніж у країнах із розвинутою економікою. Коли рівень боргового навантаження сягає 60%, річне зростання ВВП знижується приблизно на 2%. При рівні боргу у 90% від ВВП річне зростання сповільнюється у два рази [9].

Щодо взаємозв'язку між рівнем зовнішнього боргу та інфляцією у тому ж дослідженні науковці виявили, що у групі розвинених країн не виявлено прямої залежності між рівнем державного боргу та інфляцією (виключенням є Сполучені Штати, де спостерігалася інфляційна реакція), натомість у країнах, що розвиваються, зростання державної заборгованості супроводжується значним прискоренням інфляційних процесів.

Вплив інфляції на розмір державних зобов'язань не є однозначним, а тому в теорії виділяється три напрями впливу. Перший напрям представлений Ефектом Олівера-Танзі [11], відповідно до якого спостерігається прямо пропорційна залежність між інфляційними тенденціями та рівнем бюджетного

дефіциту. Згідно з цією теоретичною концепцією, часовий лаг між моментами нарахування податкових зобов'язань та їх фактичною сплатою в умовах інфляційної економіки призводить до суттєвого знецінення бюджетних надходжень. В наслідок це зумовлює прогресуюче збільшення бюджетного дефіциту та відповідне збільшення номінальної величини державного боргу.

Другий теоретичний підхід до взаємозв'язку інфляції та державного боргу реалізується через концепцію "інфляційного податку", яка обґрунтовує наявність оберненої залежності між інфляційними процесами та бюджетним дефіцитом. Інфляційний податок являє собою специфічний механізм перерозподілу багатства від приватного сектору до державного шляхом емісійного фінансування дефіциту бюджету, що призводить до знецінення грошової маси в обігу. Сутність досліджуваного впливу полягає в тому, що підвищення загального рівня цін спричиняє зниження реальної процентної ставки за державними борговими зобов'язаннями, внаслідок чого відбувається скорочення реальної вартості обслуговування боргу. Таким чином, інфляція виступає своєрідним інструментом полегшення боргового навантаження для держави-позичальника, оскільки фактично сплачується менша купівельна спроможність, ніж була запозичена. За цих умов кредитори зазнають економічних втрат через девальвацію реальної вартості державних боргових інструментів, що фактично становить імпліцитне оподаткування держателів цих фінансових активів.

Ефект Патінкіна доводить, що існує обернений взаємозв'язок між інфляцією та бюджетним дефіцитом. Цей ефект характерний для країн із нестабільною економікою та прогресивною системою оподаткування. Зокрема, в умовах інфляції зростають номінальні доходи населення, що призводить до переходу частини платників у вищі податкові категорії. Унаслідок цього, за умови сталого рівня державних видатків, зростають податкові надходження до бюджету, що, своєю чергою, сприяє зменшенню бюджетного дефіциту та полегшує обслуговування державного боргу [10].

Крім того, причинами зовнішнього державного боргу можуть бути не лише інвестиції у різні проєкти спрямовані на розвиток країни, а й:

- Велика частка “тіньової” економіки.
- Недосконалий бюджетний механізм, який непридатний для стимулювання розвитку економічної та соціальної сфер.
- Низька ефективність суспільного виробництва.
- Нераціональна структура бюджетних витрат.
- Емісія грошей, що не забезпечені товарною масою.

Отже, в такому випадку за низькоефективним контролем державного бюджету, збільшення зовнішнього боргу може призвести до нових або ж погіршити існуючі економічні та соціальні проблеми. Економіка країни може дійти до такого стану, коли вона не в змозі виплатити свої борги та платежі та в кінці кінців відмовляється це робити. Тобто відбувається дефолт, що зазвичай негативно впливає на економіку країни, адже це може призвести до подальших відмов надавати кредити або інвестувати, арешту іноземних активів країни, обмежень на торгівлю та взагалі світову ізоляцію країни.

Наприклад, дефолт у Лівані. Після громадянської війни одним із найнадійніших джерел надходження доларів були грошові перекази від мільйонів ліванців, які виїхали за кордон у пошуках роботи. Навіть під час глобальної фінансової катастрофи 2008 року вони відправляли гроші додому. Але з 2011 року грошові перекази почали сповільнюватися через внутрішні та зовнішні чинники. Бюджетний дефіцит різко зріс проте у 2016 році банки почали пропонувати високі процентні ставки для нових депозитів у доларах — офіційно прийнятої валюти в доларизованій економіці — і ще більш ставки для вкладів у ліванських фунтах в той час як в інших інших частинах світу вкладники отримували мізерні доходи. Долари знову прибували в країну, і банки могли продовжувати фінансувати витрати.

Але центральний банк запровадив «фінансовий інженеринг» — пропонування банкам великої прибутковості за нові долари. Банкіри кажуть,

що така тактика могла б бути доцільною, якби за нею швидко послідували реформи, але у Лівані цього не відбулося.

Покращення потоків долара виявилось у зростанні валютних резервів. Те, що було менш очевидним - це зростання зобов'язань, витрати на обслуговування боргу Лівану зросли приблизно до третини чи більше бюджетних витрат. Неспроможність уряду здійснити реформи означала, що іноземні донори стримали мільярди доларів допомоги, яку вони обіцяли.

У 2019 році розпочалися масові протести, керовані розчарованою молоддю, яка вимагала повних змін та була налаштована проти політичної еліти.

Приплив іноземної валюти припинився, і долари покинули Ліван. У банків більше не вистачало доларів, щоб виплатити вкладникам. Уряд також оголосив дефолт за своїм зовнішнім боргом. Валюта впала, впавши з 1500 за долар до кризи до вуличного курсу приблизно в 23 000 наприкінці січня 2022 року після того, як на початку місяця досяг 34 000.

Проблеми ускладнилися вибухом у серпні 2020 року в порту Бейрута, який завдав збитків на мільярди доларів. Після швидкого економічного спаду державний борг, за деякими оцінками, у 2021 році становив 495% валового внутрішнього продукту.

1.3. Методи оцінки боргового впливу та боргової стійкості

Міжнародний валютний фонд (МВФ) і Світовий банк стверджують, що стійкість зовнішнього боргу може бути досягнута, якщо країна виконує свої поточні, а також майбутні зобов'язання за зовнішнім боргом без реструктуризації боргу і з урахуванням зростання. На думку МВФ та Світового банку, зменшення чистої приведеної вартості зовнішнього державного боргу до рівня близько 150% від експорту країни або 250% від податкових надходжень країни допоможе подолати цю перешкоду [1].

Також у науковій літературі трапляється поняття «боргова безпека країни». У вузькому розумінні цей термін означає досягнення оптимального співвідношення між окремими складовими державного боргу з урахуванням

витрат на його обслуговування та погашення. У широкому розумінні боргова безпека охоплює не лише такий обсяг заборгованості, за якого забезпечується стійкий соціально-економічний розвиток країни та раціональне співвідношення між внутрішнім і зовнішнім боргом, а й передбачає ефективне використання запозичених коштів, їхню достатність для фінансування пріоритетних соціально-економічних потреб. Крім того, йдеться про такий рівень заборгованості, який не створює ризиків для стабільності фінансової системи держави та не загрожує її економічному суверенітету [8].

Також, є кілька моделей задля визначення боргового впливу. Згідно з теорією боргового тягаря та теорією порогового ефекту боргове навантаження може стати занадто великим для економіки країни, що може призвести до негативних наслідків. Проте, це значення різняться. Наприклад, економіка Японії ефективно функціонує при значенні зовнішнього боргу до ВВП у понад 200%, а Україна зазнала дефолту у 1998 році при цьому показнику у лише 30% [12]. Тому потрібно розуміти можливості країни та розуміти коли зовнішній борг може досягнути такого розміру, що стане тягарем для країни. Для цього й використовується боргова крива Лаффера.

Ця модель побудована на основі кривої Лаффера, яка була розроблена Арткром Лаффером у 1974 році для аналізу залежності між рівнем податкових ставок та бюджетними доходами. Ця модель припускає, що податки можуть бути надто низькими або надто високими, тобто збільшення податкових ставок може призвести до зменшення надходжень у бюджет. Він припускав, що як ставка податку на прибуток 0%, так і ставка податку на прибуток 100% не генерують надходжень. Звичайно, коли ставка податку становить 0%, уряд не збирає доходу. Однак уявіть ситуацію, коли держава збирає 100% податкових надходжень.

Хоча й у такому випадку всі заробітки будуть перераховані уряду, у працездатного населення немає стимулів працевлаштовуватися та працювати. Тому, хоча це може здатися суперечливим, податкові надходження найчастіше не максимізуються, коли податкові ставки найвищі.

Отже на основі кривої Лаффера була розроблена боргова крива Лаффера, яка демонструє залежність між зовнішнім боргом країни та її економічним зростанням (який вимірюється у значенні приросту реального ВВП). Тобто боргова крива Лаффера використовується для знаходження оптимального розміру зовнішнього боргу або ж точки, коли борг стає тягарем для економіки країни.

Також, ще одним інструментом оцінки боргового впливу, які використовуються багатьма інвесторами та фінансовими інституціями є кредитні рейтинги. Розглянемо на прикладі рейтингу S&P Global. Цей рейтинг представляє собою одне з трьох найбільших міжнародних рейтингових агентств, поряд з Moody's та Fitch Ratings, що здійснюють оцінку кредитоспроможності суверенних держав, корпорацій та окремих боргових інструментів. Суверенний кредитний рейтинг S&P Global є кількісно-якісним показником, що відображає здатність та готовність держави обслуговувати свої боргові зобов'язання у повному обсязі та своєчасно. Даний рейтинг є комплексним індикатором, що інтегрує аналіз економічних, фіскальних, монетарних, структурних та зовнішньоекономічних факторів впливу на боргову стійкість країни.

Методологія обчислення суверенного рейтингу S&P Global базується на п'яти ключових компонентах: інституційній оцінці, економічній оцінці, зовнішній оцінці, фіскальній оцінці та монетарній оцінці. Кожен з цих компонентів аналізується за допомогою кількісних та якісних показників, що у сукупності формують загальний профіль кредитоспроможності держави.

Інституційна оцінка охоплює аналіз ефективності державного управління, політичної стабільності, транспарентності та підзвітності інститутів влади. Економічна оцінка розглядає рівень доходу на душу населення, перспективи економічного зростання, диверсифікацію економіки та циклічну волатильність. Зовнішня оцінка фокусується на статусі національної валюти у міжнародних транзакціях, ліквідності зовнішнього сектору та зовнішній заборгованості. Фіскальна оцінка аналізує бюджетну гнучкість, фіскальні показники, боргове

навантаження та потенційні умовні зобов'язання. Монетарна оцінка досліджує ефективність монетарної політики, цінову стабільність, гнучкість валютного курсу та глибину фінансових ринків.

На основі комплексного аналізу цих факторів S&P Global присвоює країні рейтинг за стандартизованою шкалою від "AAA" (найвища кредитоспроможність) до "D" (дефолт). Рейтинги від "AA" до "CCC" можуть бути модифіковані знаками "+" чи "-" для уточнення позиції в межах відповідної категорії. Україна ж має рейтинг CCC+ для позик у національній валюті та селективний дефолт для позик у іноземній валюті (Рис. 1.2.). Крім того, рейтинг супроводжується прогнозом (позитивний, стабільний, негативний), що відображає ймовірний напрямок його зміни у середньостроковій перспективі.

Ukraine: Foreign currency and local currency ratings history

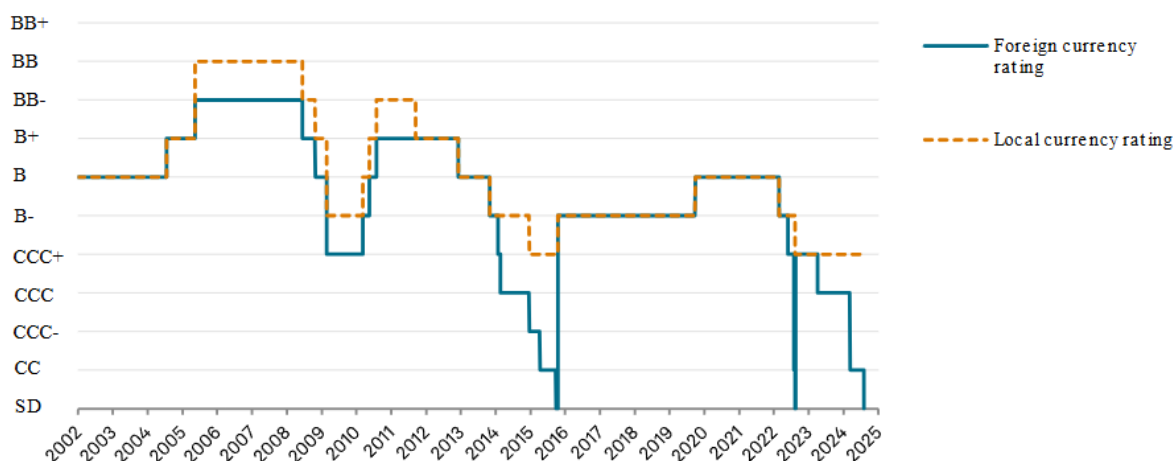

Рис. 1.2. Рейтинг S&P для України, 2002 – 2025.

Джерело: [13]

Значення рейтингу S&P Global в контексті оцінки боргової стійкості країни є багатоаспектним. По-перше, рейтинг безпосередньо впливає на вартість запозичень – країни з вищим рейтингом зазвичай можуть залучати кошти за нижчими відсотковими ставками, що зменшує боргове навантаження на економіку. По-друге, рейтинг детермінує доступ країни до міжнародних ринків

капіталу та коло потенційних інвесторів. По-третє, зміни рейтингу слугують важливим сигналом для ринку щодо зміни боргових ризиків держави.

Існують також різні показники для оцінки прийнятності рівня зовнішнього боргу. Хоча кожен з них має свої переваги та унікальність у застосуванні до конкретних обставин, серед економістів немає єдиної думки щодо єдиного показника. Обидва показники - платоспроможності та ліквідності - значною мірою ґрунтуються на суті коефіцієнтів i , таким чином, дають можливість особам, які приймають рішення, практикувати належне управління боргом.

Вищезазначені показники можна розглядати як індекси платоспроможності уряду, коли вони розглядають борговий запас на певний момент часу у співвідношенні зі спроможністю країни генерувати ресурси для погашення непогашеної суми боргу.

За методологією Світового Банку існує кілька показників для оцінки боргового навантаження для співставлення їх між різними країнами. Першим показником є співвідношення загального зовнішнього боргу до експорту товарів та послуг (EDIT/EXP). При перевищенні цього показника критичної відмітки, яка складає 275 % зовнішній борг країни може повністю або частково списатися. Такі ситуації вже відбувалися, наприклад, Польщі, де у 1994 році лідери США та країн Західної Європи прийняли політичне рішення про списання половини зовнішнього боргу Польщі [14]. Тоді ж щорічні платежі для погашення та обслуговування боргу склали 1/6 ВВП країни. В Україні цей показник ще не сягав цієї точки.

Ще одним таким показником є відношення загального зовнішнього боргу до валового внутрішнього продукту або валового національного продукту — EDIT/GDP. Цей показник відображає здатність держави виконувати свої боргові зобов'язання без значних ускладнень, зіставляючи обсяг накопиченого боргу з обсягом національного виробництва. Співвідношення державного боргу до валового внутрішнього продукту (ВВП) зазвичай виражається у відсотках і може тлумачитися як кількість років, необхідних для повного погашення боргу за умови, що весь ВВП спрямовується виключно на ці цілі [15]. За даними

World Population Review, країни, в яких співвідношення боргу до ВВП протягом тривалого часу перевищує 77%, відчують значне сповільнення економічного зростання. Це може мати негативний вплив, оскільки може зменшити щорічне реальне зростання країни. Відношення боргу США до ВВП у 3 кварталі 2024 року становило 120,73%, що майже вдвічі більше, ніж на початку 2008 року, але нижче від історичного максимуму в 132,81%, зафіксованого у 2 кварталі 2020 року [16]. З першого кварталу 2009 року борг США перевищив 77% від ВВП. Найвищий показник відношення боргу до ВВП США до цього року становив 106% у 1946 році наприкінці Другої світової війни.

Економісти-прихильники сучасної монетарної теорії, стверджують, що суверенні країни, здатні емітувати власні гроші, ніколи не зможуть збанкрутувати, оскільки вони можуть просто випустити більше фіатної валюти, яку спрямують на обслуговування боргів. Однак це правило не стосується країн, які не контролюють свою монетарну політику, наприклад, країн Європейського Союзу (ЄС), які повинні покладатися на Європейський центральний банк (ЄЦБ), що випускає євро [15].

Рівень боргу поступово знижувався від свого піку після Другої світової війни до плато між 31% і 40% у 1970-х роках. Починаючи з 1980 року, показники постійно зростали. Вони різко підскочили після кризи субстандартного іпотечного кредитування 2007 року і подальшого фінансового краху. Потім під час пандемії COVID-19 вони різко зросли, досягнувши нових максимумів, і з того часу лише трохи знизилися.

Відношення боргу до ВВП, державного боргу до бюджетних доходів та зовнішнього боргу до експорту - ось деякі з показників, які можуть бути використані як метрики для управління зовнішнім борговим навантаженням. Ці показники також містять інформацію про структуру боргу, включаючи короткостроковий борг, частку зовнішнього боргу та пільгового боргу в загальному обсязі боргу.

РОЗДІЛ 2. ДІАГНОСТИКА БОРГОВОЇ СИТУАЦІЇ

2.1. Фінансово-економічний аналіз зовнішнього боргу в світі

Розглянемо загальну боргову ситуацію у світі. У 2020-х роках глобальний зовнішній борг досяг історично високих рівнів, що зумовлено пандемією COVID-19, геополітичними конфліктами, зростанням процентних ставок та уповільненням економічного зростання.

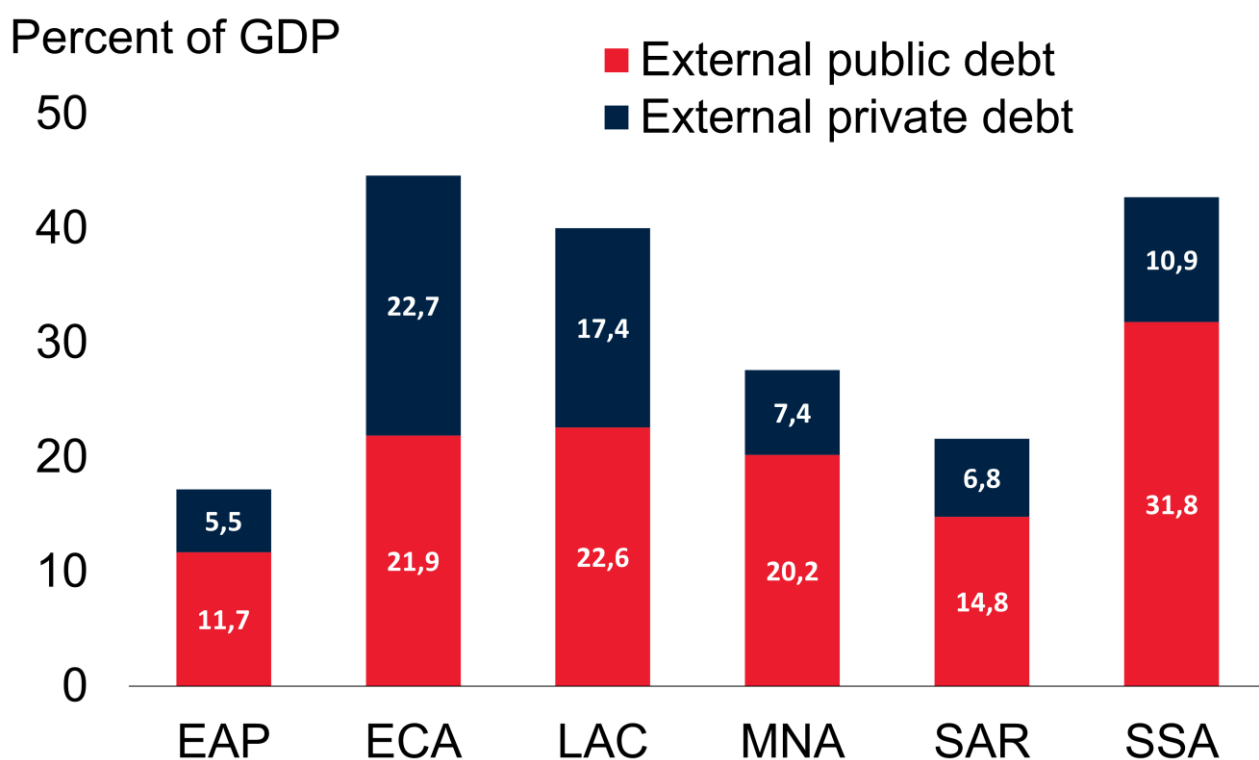

Рис. 2.1. Зовнішній борг країн по групах, % від ВВП.

Джерело: [20]

На графіку вище (Рис. 1.3.) показано структуру зовнішнього боргу країн, розподілена за регіонами. Де EAP – східна Азія та Океанія, ECA – Європа та центральна Азія, LAC – Латиноамериканський регіон та країни Карибського басейну, MNA - Близькосхідний та Північноафриканський регіон, SAR - Південноазійський регіон та SSA - Субсахарська Африка. Можна відразу помітити таку особливість, що регіон Європи та Центральної Азії (ECA) характеризується найбільш значущим показником зовнішньої заборгованості,

який становить 44,6% від ВВП. Для цього регіону 21,9% становить державний сектор заборгованості, а 22,7% припадає на приватний сегмент. Така майже рівномірна дистрибуція свідчить про збалансованість залучення зовнішнього фінансування як державними, так і приватними економічними агентами в даному регіоні.

Субсахарська Африка (SSA) демонструє другий за величиною обсяг зовнішньої заборгованості, який становить 42,7% від валового внутрішнього продукту, з вираженою домінацією державного сектору, який складає 31,8%, що є безпрецедентно високим показником серед усіх проаналізованих регіонів. Приватний сектор заборгованості становить лише 10,9%, що свідчить про обмежений доступ приватних суб'єктів до міжнародних фінансових ринків та високу залежність регіону від державних запозичень для фінансування економічного розвитку.

Латиноамериканський регіон та країни Карибського басейну (LAC) характеризуються сукупним борговим навантаженням у 40% від валового внутрішнього продукту, де державна заборгованість становить 22,6%, а приватна – 17,4%. Такий розподіл відображає історичну тенденцію до активного залучення державами регіону зовнішнього фінансування для підтримки економічного зростання, часто супроводжувану циклічними борговими кризами.

Близькосхідний та Північноафриканський регіон (MNA) має сукупну зовнішню заборгованість на рівні 27,6% від валового внутрішнього продукту, з яких 20,2% становить державний борг, а 7,4% – приватний. Така структура може бути пояснена специфікою економік регіону, багато з яких є експортерами нафти та природного газу, що дозволяє державному сектору залучати значні обсяги зовнішнього фінансування під забезпечення природними ресурсами.

Південноазійський регіон (SAR) демонструє відносно помірний рівень зовнішньої заборгованості, що становить 21,6% від валового внутрішнього продукту, з яких 14,8% припадає на державний сектор, а 6,8% – на приватний.

Такий розподіл може свідчити про консервативну політику запозичень та орієнтацію на внутрішні джерела фінансування економічного розвитку.

Східноазійський та Тихоокеанський регіон (ЕАР) відзначається найнижчим агрегатним показником зовнішньої заборгованості, який становить лише 17,2% від валового внутрішнього продукту, з яких 11,7% припадає на державний сектор, а 5,5% – на приватний. Даний феномен може бути обумовлений високим рівнем внутрішніх заощаджень, орієнтацією на експортну модель економічного розвитку та консервативною макропруденційною політикою, що превалює в багатьох країнах цього регіону після Азійської фінансової кризи 1997-1998 років.

Якщо ж розглядати країни окремо, то Розвинені країни, такі як США, Японія, країни Західної Європи, Австралія та Канада, характеризуються високим рівнем зовнішнього боргу, але їхня економічна стійкість дозволяє ефективно управляти цими зобов'язаннями. Наприклад, Японія у 2023 році мала державний борг на рівні 206% від ВВП, а зовнішній борг на рівні 107,4% ВВП [18], що є одним із найвищих показників у світі, але її економічна модель, підкріплена сильною промисловою базою та низькими процентними ставками, забезпечує стабільність [17]. Значна частина боргу утримується внутрішніми інвесторами, такими як Банк Японії та пенсійні фонди, що забезпечує фінансову стабільність. Стратегія управління боргом включає випуск довгострокових облігацій із фіксованими ставками, що дозволяє уникати різких коливань витрат на обслуговування. Попри високий борг, Японія уникає боргової кризи завдяки сильній промисловій базі та довірі інвесторів. Цей кейс ілюструє, як розвинені країни можуть підтримувати високий рівень боргу без значних ризиків, якщо економічні умови сприятливі [19].

Стосовно ще одного економічного гіганта, зовнішній борг Китаю становить порівняно низьку частку від ВВП, що свідчить про керованість боргового навантаження. У 2023 році зовнішній борг Китаю склав приблизно 2,45 трлн дол. США, що відповідає 13,4% від номінального ВВП, порівняно з 13,7% у 2022 році [30]. Основними причинами зростання боргу є фінансування

масштабних інфраструктурних проєктів, підтримка експортно-орієнтованої економіки та стимулювання зростання після пандемії COVID-19. Значна частина боргу деномінована в іноземних валютах, зокрема 80% у доларах США, що підвищує вразливість до валютних коливань. Управління боргом спирається на жорсткий контроль Державної адміністрації з валютного регулювання (SAFE), яка забезпечує, щоб ключові показники боргу залишалися в межах міжнародних стандартів [21]. Виклики включають непрозорість боргів місцевих урядів через так звані "тіньові" фінансові інструменти, такі як місцеві урядові фінансові механізми (LGFVs), які, за оцінками S&P Global, можуть становити до 40 трлн юанів (5,8 трлн дол.) позабалансового боргу [22]. Криза в секторі нерухомості, зокрема дефолти компаній, таких як Evergrande у 2021 році, додатково ускладнює ситуацію, оскільки уряд намагається збалансувати дефляцію боргових бульбашок і підтримку економічного зростання. Стратегії управління включають видачу спеціальних державних облігацій для підтримки місцевих урядів, як-от оголошений у 2023 році випуск на 1 трлн юанів, та зниження процентних ставок Народним банком Китаю до 3–3,5% у 2025 році для стимулювання економіки [20]. Попри ці заходи, економічна нестабільність, спричинена спадом у секторі нерухомості та торговельною напругою зі США, створює ризики для довгострокової стійкості боргу, хоча уряд зберігає значний простір для маневру завдяки високим валютним резервам і внутрішньому фінансуванню.

Сполучені Штати Америки вирізняються найбільшим обсягом зовнішнього боргу, що відображає їхню роль емітента світової резервної валюти. Станом на вересень 2024 року зовнішній борг США склав 25,798.1 млрд дол., що становить близько 93,7% ВВП у 2023 році, хоча цей показник знизився порівняно з піковими 100% у 2020 році через пандемічні витрати [24]. Загальний державний борг США у травні 2025 року досяг 36,21 трлн дол., з яких 7,9 трлн дол. (22,9%) належать іноземним утримувачам, включаючи уряди, центральні банки та приватних інвесторів [26]. Зростання боргу зумовлене хронічними бюджетними дефіцитами, спричиненими високими

витратами на соціальні програми, оборону та виплати відсотків, які у 2022 році склали 497 млрд дол. [25]. Пандемія COVID-19 призвела до зростання боргу з 23 трлн дол. у 2019 році до 27,7 трлн дол. у 2020 році через масштабні програми стимулювання. Зростання процентних ставок Федеральної резервної системи до 3,354% у 2024 році підвищило витрати на обслуговування боргу [25]. Попри стабільність завдяки статусу долара та ліквідному ринку, ризики для США включають зростання витрат на відсотки, прогнозоване збільшення боргу до 116% ВВП до 2034 року, зниження кредитного рейтингу до Aa1 у 2025 році через фіскальну нестабільність та потенційну геополітичну невизначеність, які можуть підірвати довіру інвесторів. Стратегії рефінансування та монетарної політики дозволяють США уникати боргової кризи, але довгострокова стійкість вимагає фіскальних реформ [32].

У Європі боргове навантаження варіюється залежно від рівня економічного розвитку. Західноєвропейські країни, такі як Німеччина та Нідерланди, мають стабільні економіки, що дозволяють їм утримувати борг на безпечному рівні. Натомість країни ЦСЄ, такі як Угорщина (127 млрд дол. боргу, 78,9% ВВП у 2021 році) та Румунія (149,2 млрд дол., 59,6% ВВП), стикаються з ризиком фіскальної кризи через високий бюджетний дефіцит. Наприклад, Польща планує збільшити витрати на оборону до 4% ВВП [27], що посилює тиск на бюджет, і, ймовірно призведе до збільшення запозичень. Звіт Moody's за 2024 рік прогнозує, що витрати на обслуговування боргу в цих країнах зростатимуть через заміну старих боргів із низькими ставками на нові з вищими відсотками, тобто борговий тягар для цих країн зростатиме.

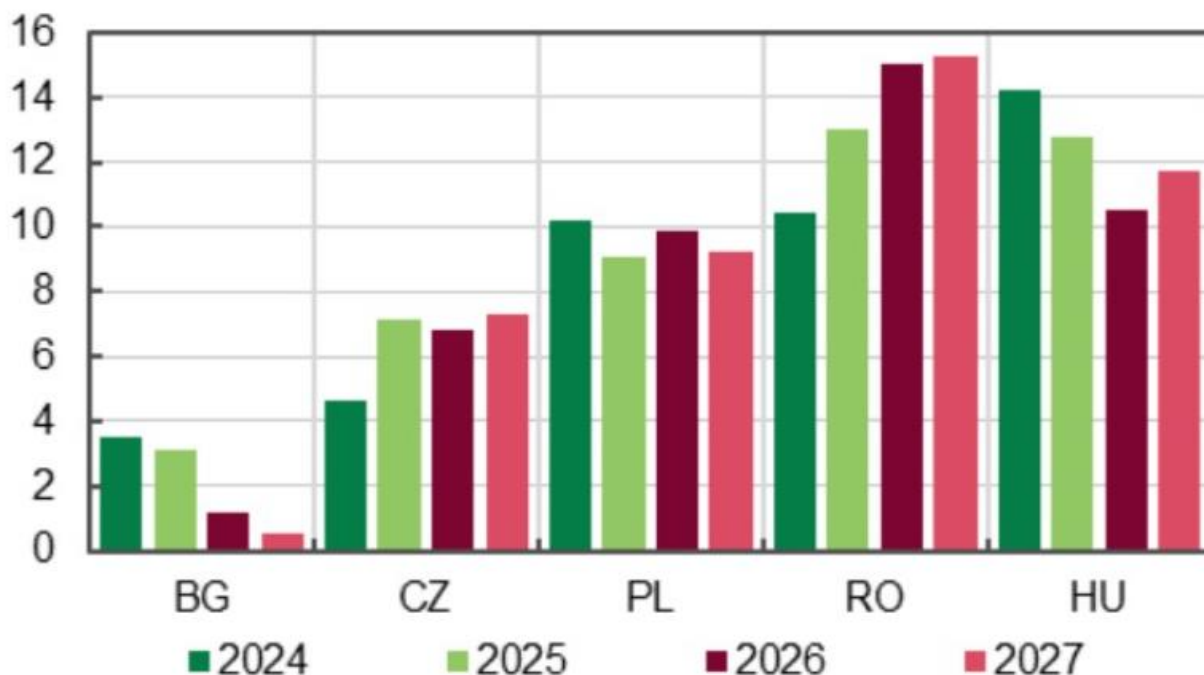

Рис. 2.2. Валові потреби у фінансуванні в певних країнах ЦСЄ, % ВВП.

Джерело: [27]

Країни, що розвиваються, стикаються з більшими викликами через меншу економічну стійкість та залежність від зовнішніх кредиторів. Зовнішній борг країн Африки, Азії та Латинської Америки часто пов'язаний із фінансуванням інфраструктурних проєктів, соціальних програм та імпорту енергоносіїв. Звіт МВФ за 2023 рік вказує, що Судан має найвищий рівень державного боргу до ВВП (252%) [23]. Зумовлено це конфліктом, який почався у 2023 році, що спричинив економічний спад: реальний ВВП скоротився на 37,5% через руйнування виробничих потужностей і порушення економічної діяльності. Фіскальний дефіцит зріс до 9,1% ВВП через падіння податкових надходжень (з 5,6% у 2021 році до 2,0% у 2023 році), а інфляція сягнула 245,3% через монетизацію дефіциту та девальвацію валюти. Судан перебуває в стані боргової кризи, оскільки політична нестабільність зупинила прогрес у рамках ініціативи НІРС (Heavily Indebted Poor Countries). Зовнішні резерви скоротилися до рівня, що покриває лише один місяць імпорту, а частка непрацюючих кредитів зросла до 10% від загального обсягу позик [31].

В Африці країни, що розвиваються, часто залежать від кредитів міжнародних фінансових організацій, таких як МВФ та Світовий банк. Ініціатива НІРС (Heavily Indebted Poor Countries) та Багатостороння ініціатива щодо зменшення боргу (MDRI) допомогли деяким країнам, наприклад, Болівії та Гаяні, частково списати борги, але країни Латинської Америки та Азії все ще мають значні зобов'язання перед регіональними банками розвитку [28]. Наприклад, країни Латинської Америки у 2006–2010 роках мали борги перед Міжамериканським банком розвитку на суму 1,4 млрд дол. США [29].

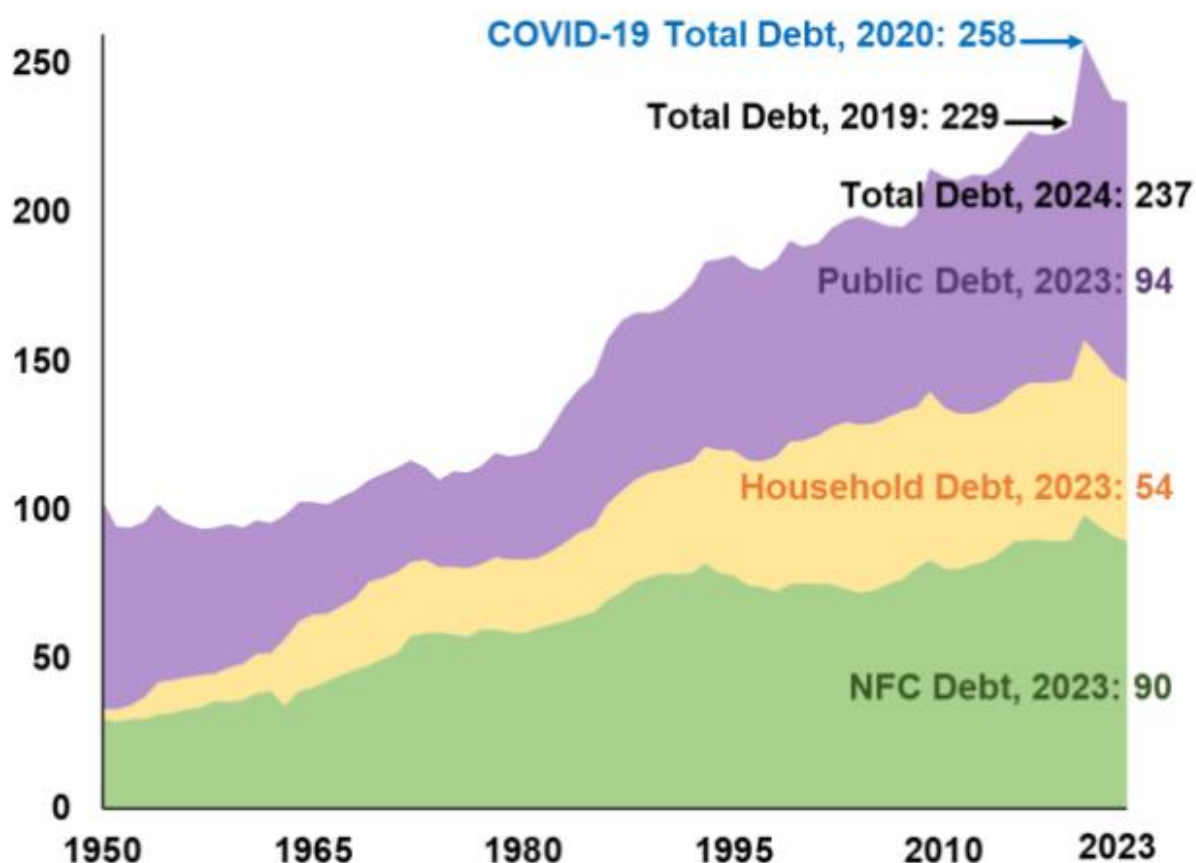

Рис. 2.3. Динаміка світового державного та приватного боргу (у відсотках від ВВП).

Джерело: [30]

Також, необхідно відзначити, що пандемічна криза COVID-19 стала каталізатором суттєвого погіршення фіскальних позицій багатьох країн. Згідно

зі звітом МВФ «Global Debt Monitor 2024» [30], загальний глобальний борг у 2022 році досяг 258% від світового ВВП, що є найвищим показником за останні 50 років. Ця тенденція створює значні виклики як для розвинених країн, так і для країн, що розвиваються, з різними наслідками залежно від регіону та економічного статусу. Особливо вразливими виявилися регіони з високою часткою державного боргу, такі як Субсахарська Африка. Суттєве скорочення податкових надходжень при одночасному зростанні видатків на охорону здоров'я та соціальний захист призвело до розширення фіскальних дефіцитів та, відповідно, підвищення рівня заборгованості.

Постпандемічне зростання інфляційного тиску спонукало центральні банки розвинених економік до підвищення відсоткових ставок, що спричинило зростання вартості обслуговування боргу.

Проте, незважаючи, що пандемія вже минула перспективи все ще залишаються не дуже сприятливими, особливо для країн з низьким рівнем доходів (LICs). Ці країни страждають від нестабільності, зумовленої постійною бідністю, а також триваючими конфліктами, особливо у Східній Африці та Сахелі (Буркіна-Фасо, Демократична Республіка Конго, Малі, Сомалі, Південний Судан, Судан). Ескалація конфлікту в Східній Африці може призвести до тривалої гуманітарної кризи в LICs і подальшого руйнування інфраструктури, а також загострити і без того гостру проблему продовольчої безпеки в цьому регіоні, оскільки багато з цих країн значною мірою залежать від імпорту продовольства.

Якщо глобальна інфляція виявиться стійкішою, ніж очіувалося, провідним центральним банкам, можливо, доведеться сповільнити темпи пом'якшення монетарної політики, що призведе до повільнішого, ніж очіувалося, покращення фінансових умов для країн з низькими та середніми доходами. Хоча високі витрати на обслуговування боргу залишаються тягарем для багатьох країн з низьким рівнем доходів, проблеми з ліквідністю та умовами фінансування стали нагальними викликами.

Погіршення умов фінансування, з якими стикаються країни з низьким рівнем доходу, може ще більше підвищити ризик виникнення боргової кризи в деяких з цих країн. Крім того, значний первинний дефіцит призвів до нарощування боргу в країнах з низьким рівнем доходів, що відображає тиск на видатки на тлі тривалого зниження доходів. Як наслідок, майже половина країн з низьким рівнем доходу (12 з 26) перебували в стані або під високим ризиком виникнення боргової кризи.

2.2. Фінансово-економічний аналіз зовнішнього боргу в Україні

Обсяг валового зовнішнього боргу України у 2024 році зріс на 19.1 млрд дол. США та на кінець року становив 180,6 млрд дол. США. Відносно ВВП борг збільшився з 89,1% до 95,0% [34]. Проблематика управління зовнішнім боргом в Україні визначається його інтенсивним зростанням та особливостями обслуговування.

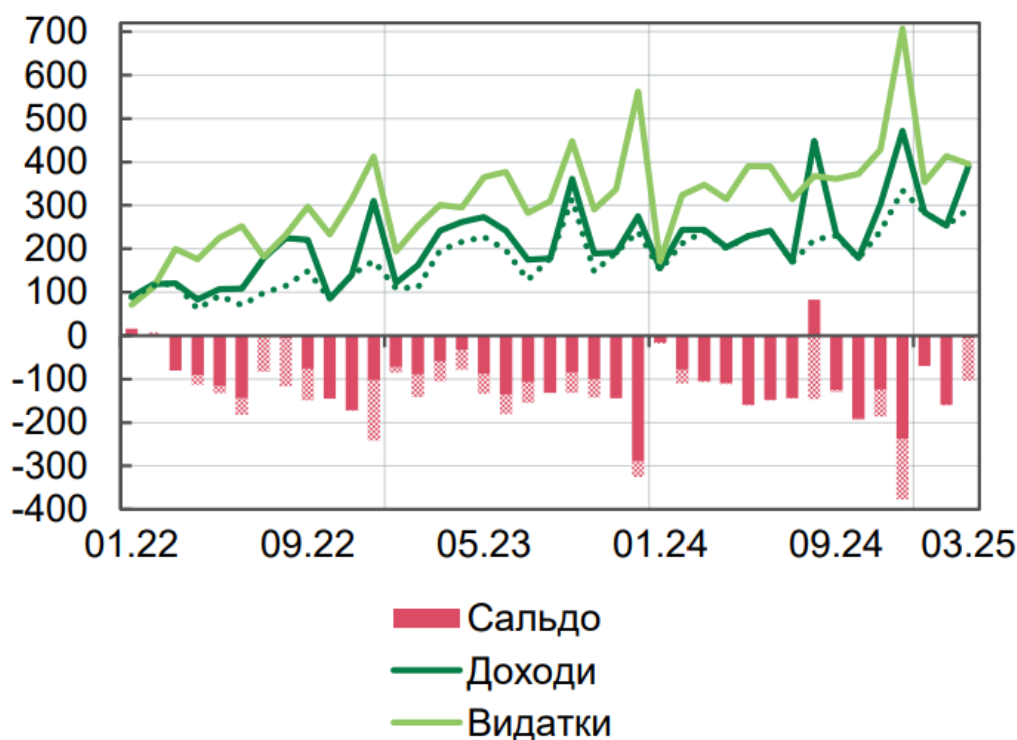

Рис. 2.4. Основні показник державного бюджету, млрд. грн.

Джерело: [36]

Значне збільшення обсягів боргу зумовлене насамперед військовими діями, економічними кризовими явищами та дефіцитом бюджету, який у 2023 році сягнув приблизно 20% від валового внутрішнього продукту (Рис. 2.4.). Також, вартість обслуговування зовнішнього боргу суттєво підвищують девальваційні процеси національної валюти, адже велика частка боргу у своїй структурі переважно деномінована в іноземній валюті. Недостатня ефективність у використанні запозичених фінансових ресурсів посилює залежність від подальших запозичень.

Проаналізувавши дефіцит бюджету в період з 2019 року по 2024 ми можемо чітко відслідкувати, що така ситуація була не завжди, а проблема дефіциту бюджету виникла різко через повномасштабне вторгнення та необхідність постійно підтримувати воєнну сферу. Навіть за часів кризи, спричиненої пандемією Covid-19 максимальний обсяг дефіциту сягав 5,18% у 2020, що є всерівно значно нижче ніж у 2023 році (20,39%) (Рис. 2.5.).

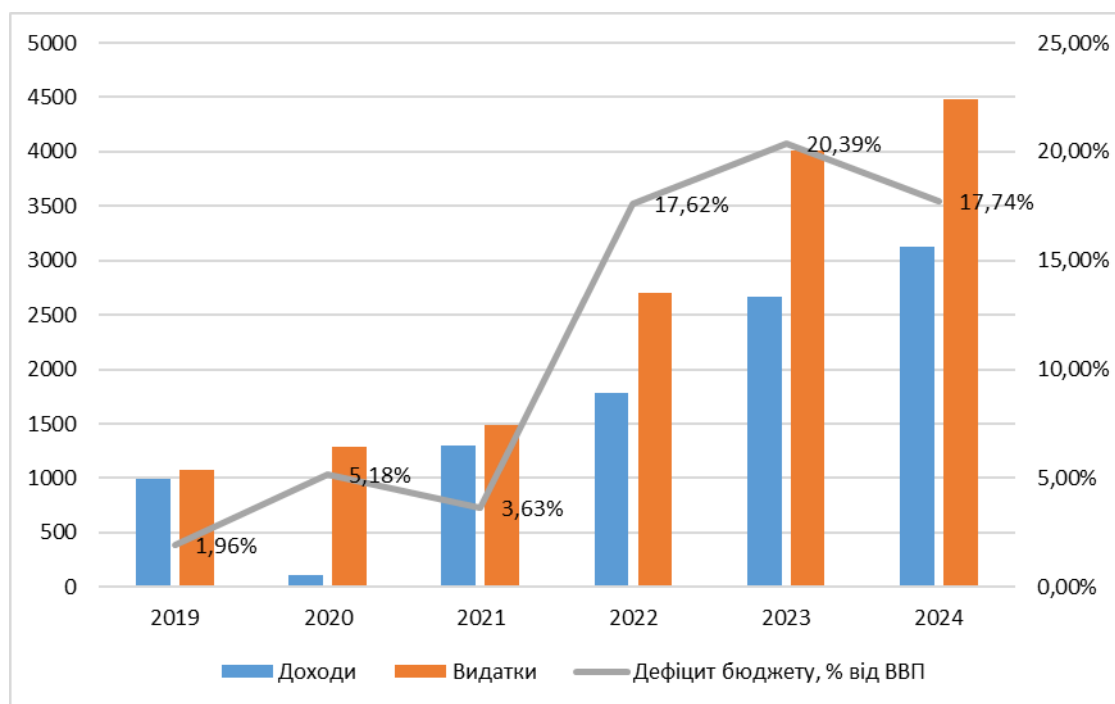

Рис. 2.5. Виконання державного бюджету України з 2019 по 2024р.(млрд. грн.).

Джерело: [33]

Значні витрати на забезпечення обороноздатності створюють додаткове навантаження на бюджет, що призводить до збільшення обсягів державного

боргу. Останні три роки витрати на оборону та безпеку є основною статтею витрат (Рис. 2.6.). У 2024 році видатки з державного бюджету на оборону склали 51,36% [37] усіх видатків. Під час війни спостерігається суттєва трансформація його структури, зокрема у контексті співвідношення внутрішнього та зовнішнього боргу, що становить потенційну загрозу для фінансової стабільності країни.

Рис. 2.6. Видатки державного бюджету за функціональною класифікацією, млрд. грн.

Джерело: [36]

Специфіка боргового навантаження в Україні характеризується надзвичайними умовами залучення боргових зобов'язань внаслідок повномасштабного військового конфлікту. Через сильний тиск на економіку нашої держави, вона зобов'язана шукати фінансування у наших іноземних партнерів. Економічна рецесія, спричинена введенням воєнного стану,

традиційно супроводжується скороченням виробництва та інвестиційної активності, що поглиблює дефіцит бюджету та ускладнює виконання фінансових зобов'язань, включаючи здійснення виплат за зовнішніми боргами. Необхідність підтримки фінансової стабільності та залучення міжнародної допомоги через здійснення активних боргових запозичень призводить до підвищення залежності держави від зовнішніх фінансових впливів. Водночас умови, що висуваються міжнародними кредиторами, часто характеризуються вимогами щодо імплементації жорстких економічних реформ, що створює додаткові перешкоди в управлінні державними фінансами. Бюджетні ризики посилюються очікуваною вартістю обслуговування боргу на 2024 рік, яка становить близько \$15 мільярдів.

Ключові процентні ставки в окремих країнах ЕМ,

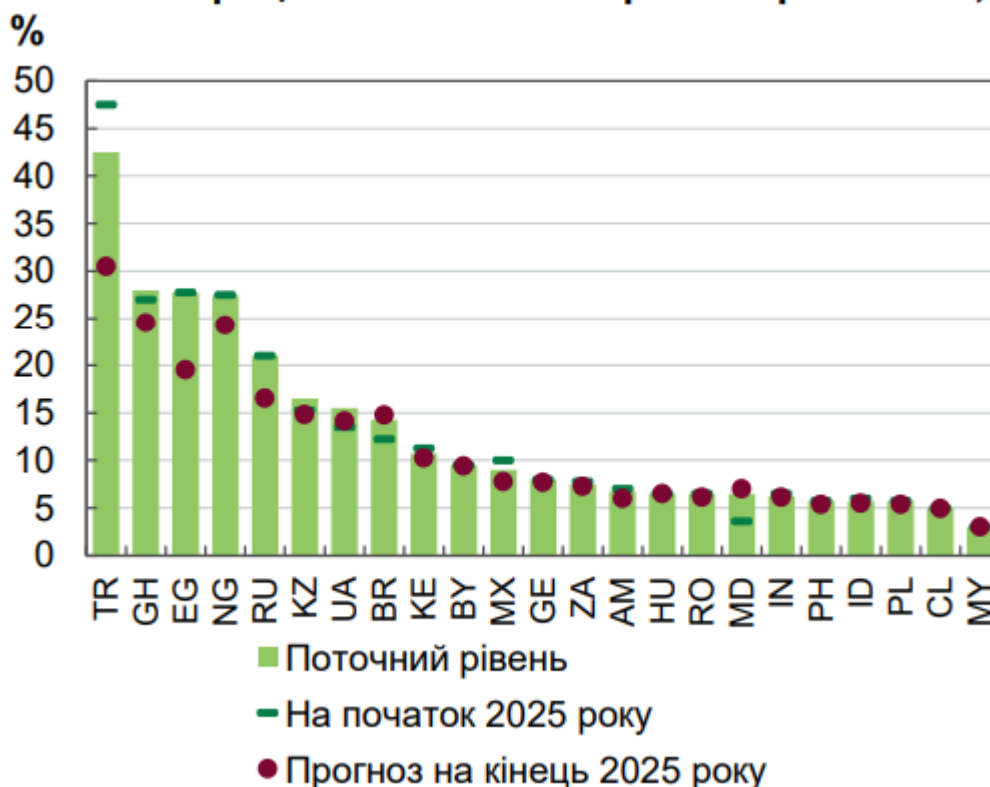

Рис. 2.7. Ключові процентні ставки в окремих країнах.

Джерело: [36]

Також, Україна активно використовує такий фінансовий механізм, як випуск облігацій внутрішньої державної позики (ОВДП), зокрема військових облігацій, що спричиняє зростання боргового навантаження. За умов кризи та

нестабільності для підвищення інвестиційної привабливості гривневих активів уряд встановлює високі ставки дохідності за ОВДП. Так, у березні 2025 року максимальна дохідність за цими інструментами становила 17,45% річних у гривні, 4,50% у доларах США та 3,25% у євро, що є значно вищим за ставки більшості країн (Рис. 2.7.).

Згідно з даними Депозитарію Національного банку України, упродовж першого кварталу 2025 року уряд залучив на аукціонах з розміщення ОВДП 76 022,1 млн грн, 455,8 млн дол. США та 191,4 млн євро. Водночас на погашення внутрішніх державних боргових зобов'язань за цей період було спрямовано 83 319,8 млн грн, 671,7 млн дол. США та 319,7 млн. євро [35].

Від початку повномасштабного вторгнення Російської Федерації до 31 березня 2025 року уряд України залучив на первинних аукціонах 1 128 004,7 млн грн, 8 801,2 млн дол. США та 2 659,5 млн євро, тоді як на погашення ОВДП було спрямовано відповідно 758 129,6 млн грн, 9 283,9 млн дол. США та 2 488,6 млн євро [35].

Джерела фінансування загального фонду державного бюджету у 2024 році¹

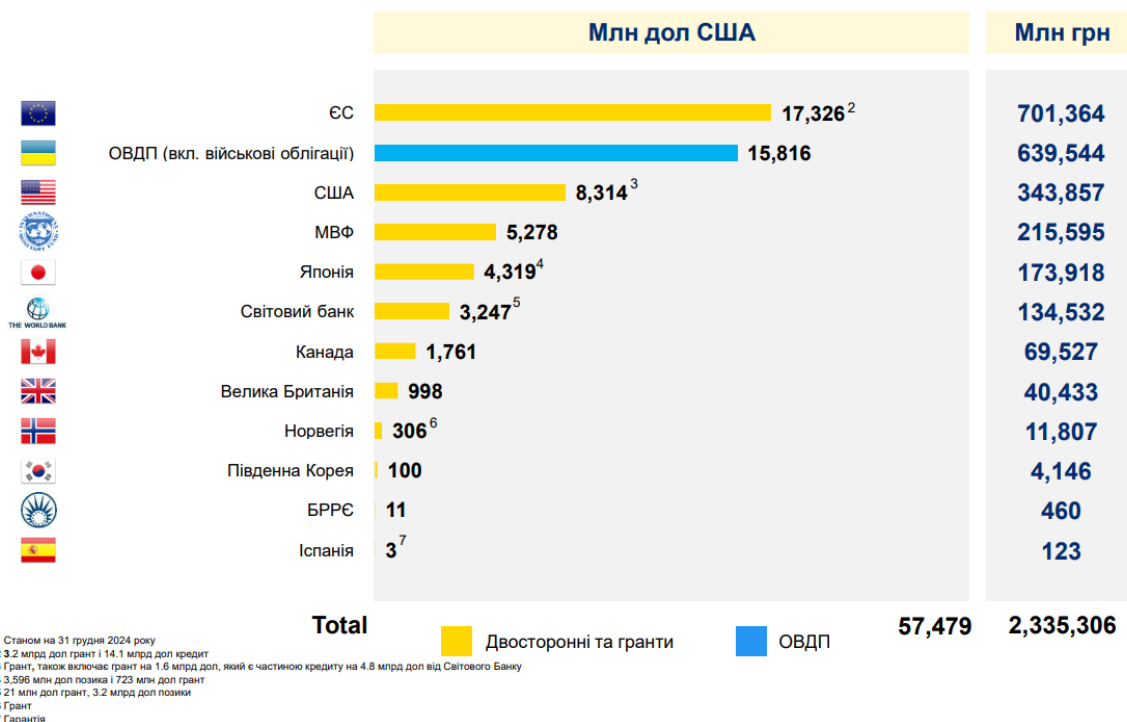

Рис. 2.8. Джерела фінансування державного бюджету станом на 31 грудня 2024 року.

Джерело: [33]

Однак слід зазначити, що в умовах війни Україна отримала безпрецедентну можливість доступу до кредитних ресурсів на пільгових умовах на довготривалий період. Це зумовлено політичним і фінансовим курсом провідних демократичних країн та міжнародних фінансових інституцій, спрямованим на підтримку України в умовах неспровокованої агресії з боку Росії. Однією з ключових ініціатив стала домовленість про призупинення виплат за державним боргом до кінця 2023 року перед країнами «Великої сімки» та Паризьким клубом кредиторів. Це дало змогу перерозподілити фінансові ресурси на першочергові бюджетні потреби.

Крім того, значну частину підтримки становила міжнародна допомога у формі грантів на загальну суму 480,6 млрд грн [36]. Ці кошти не підлягають поверненню й були спрямовані на фінансування ключових соціальних напрямів – освіти, охорони здоров'я, соціального захисту населення. Це дозволило частково зменшити навантаження на державний бюджет, щоб спрямувати власні кошти країни на підтримку обороноздатності, та компенсувати обмеження, пов'язані зі зростанням боргових зобов'язань.

Це можна розглядати як стратегічний крок, спрямований на стабілізацію економіки в умовах війни та повоєнного відновлення господарського комплексу. Незначне зростання обсягів гарантованого державою боргу може свідчити про виважений підхід до надання державних гарантій, оскільки уряд прагне мінімізувати фінансові ризики в умовах військових дій та економічної нестабільності та невизначеності.

Задля кращого розуміння фінансового стану держави в розрізі аналізу боргового навантаження, спричинене необхідністю зовнішнього фінансування слід розглянути динаміку загального державного боргу в Україні протягом періоду з 2019 по 2024 рік.

Таблиця 2.1.

Динаміка та структура державного і гарантованого державою боргу за останні 5 років, млрд. грн

Показники	31.12.2019	31.12.2020	31.12.2021	31.12.2022	31.12.2023	31.12.2024
Загальна сума державного та гарантованого державою боргу	1 998,30	2 551,88	2 672,06	4 075,45	5 519,51	6 980,96
Абсолютне відхилення	-	553,58	120,18	1 403,39	1 444,06	1 461,45
Відносне відхилення, %	-	27,70	4,71	52,52	35,43	26,48
Державний борг	1 761,37	2 259,23	2 262,72	3 715,13	5 188,09	6 852,22
Абсолютне відхилення	-	497,86	103,49	1 352,41	1 472,96	1 664,13
Відносне відхилення, %	-	28,27	4,58	57,24	39,65	32,08
Внутрішній борг	829,50	1 000,71	1 062,56	1 389,69	1 587,70	1 835,65
Абсолютне відхилення	-	171,21	61,85	327,13	198,01	247,95
Відносне відхилення, %	-	20,64	6,18	30,79	14,25	15,62
Зовнішній борг	931,87	1 258,52	1 300,16	2 325,44	3 600,39	5 016,57
Абсолютне відхилення	-	326,65	41,64	1 025,28	1 274,95	1 416,18
Відносне відхилення, %	-	35,05	3,31	78,86	54,83	39,33
Гарантований державою борг	236,93	292,65	309,34	360,32	331,41	271,03
Абсолютне відхилення	-	55,72	16,69	50,98	-28,91	-60,38
Відносне відхилення, %	-	23,52	5,70	16,48	-8,02	-18,21

Джерело: розрахунки автора

У цьому випадку найпоказовішим буде розглянути співвідношення між загальним державним боргом та валовим внутрішнім продуктом (Рис. 2.9.). Це співвідношення дозволяє оцінити рівень боргового навантаження в контексті економічного потенціалу держави, демонструючи, наскільки обсяги запозичень відповідають можливостям національної економіки щодо їх обслуговування та погашення. Високий рівень Загального державного боргу порівняно з ВВП може сигналізувати про потенційні проблеми з борговим тягарем, зокрема щодо спроможності країни виконувати боргові зобов'язання та обслуговувати відсоткові платежі. Крім того, високий рівень боргового навантаження може чинити тиск на державний бюджет, обмежуючи можливості фінансування пріоритетних сфер, таких як охорона здоров'я, освіта, оборона чи інфраструктура. У довгостроковій перспективі це може призвести до структурних дисбалансів та уповільнення економічного зростання, особливо за умов обмеженого доступу до дешевих джерел зовнішнього фінансування.

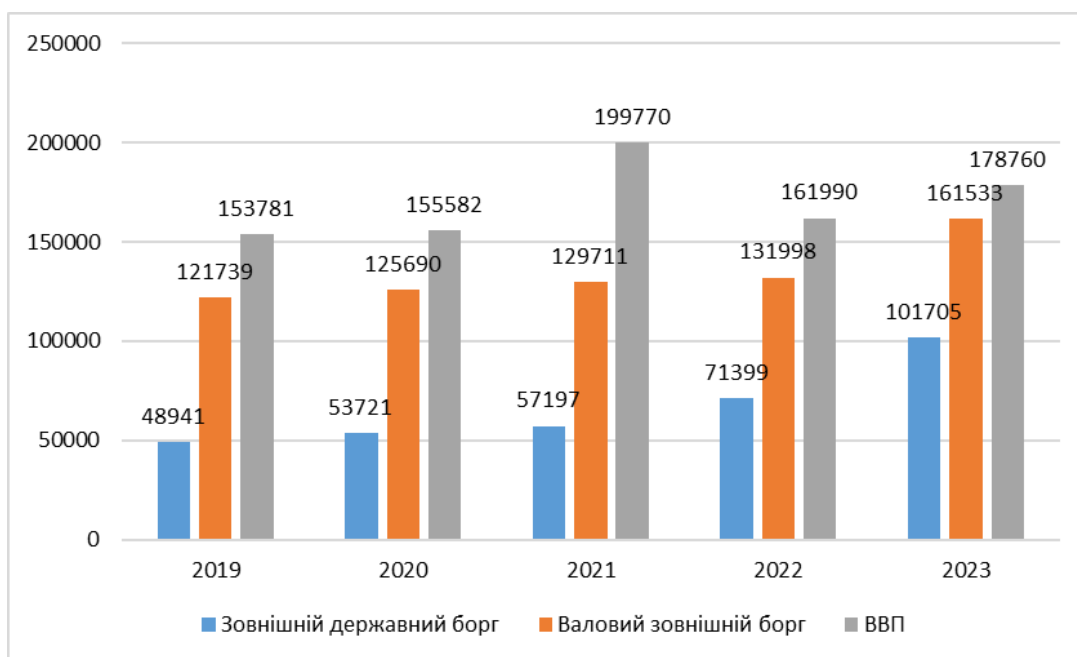

Рис. 2.9. Динаміка сукупного зовнішнього державного боргу, валового зовнішнього боргу і ВВП України, млн. дол.

Джерело: розрахунки автора

Протягом досліджуваного періоду спостерігалось систематичне зростання як Загального державного боргу, так і ВВП. Зокрема, у 2019 році обсяг Загального державного боргу становив 1 998 275 млн грн, тоді як у 2023 році він досяг 5 519 484 млн грн. Це зростання майже втричі відображає істотне посилення боргового навантаження на державу, зумовлене, передусім, необхідністю фінансування бюджетного дефіциту в умовах воєнного стану та невизначеності. Паралельно з цим відбулося й зростання ВВП — з 3 974 564 млн грн у 2019 році до 6 537 825 млн грн у 2023 році. Незважаючи на позитивну динаміку цього показника, яка свідчить про певне економічне відновлення й збереження базового виробничого потенціалу країни, темпи приросту ВВП були нижчими порівняно з темпами зростання боргу. Це зумовило збільшення боргового навантаження в структурі економіки: у 2023 році Загальний державний борг перевищив 84% від обсягу ВВП, що вказує на значні виклики для економічної стабільності країни. Ймовірно, такий рівень боргу зумовлений недостатнім економічним зростанням через вплив війни в Україні.

За таких умов спостерігається значне зниження рівня економічної безпеки держави, зокрема її боргової складової. Незважаючи на суттєву міжнародну фінансову підтримку України через грантові механізми, державний борг значно зріс. Це створює ризики не лише для фінансування військових потреб через можливу необхідність залучати кошту на обслуговування зростаючого боргу замість забезпечення обороноздатності держави, але й може ускладнити процес відновлення країни у післявоєнний період.

За останні п'ять років державний борг України збільшився у 2,8 раза, з 1 998 295,9 млн грн у 2019 році до 5 519 505,7 млн грн станом на 29 лютого 2024 року. Найвищі темпи зростання зафіксовано у 2022 році, коли борг зріс на 52,1% порівняно з попереднім роком. У доларовому еквіваленті борг збільшився на 70,7%. Основними причинами зростання стали зовнішні та внутрішні фактори, зокрема воєнні дії, пандемія COVID-19, низьке економічне зростання, недостатні податкові надходження та залежність від імпорту. Це призвело до зростання витрат на обслуговування боргу, зниження кредитоспроможності держави та обмеження фіскальних можливостей.

Станом на 29 лютого 2024 року номінальний борг у гривнях дещо скоротився, але його доларова вартість та співвідношення до ВВП залишаються високими. Девальвація гривні значно збільшила борг у доларах США. Незважаючи на скорочення номінального боргу у 2019–2020 роках, загальна заборгованість не зменшилася через знецінення національної валюти.

Питання управління державним боргом, його структури та обслуговування в умовах війни є надзвичайно актуальним. Воєнні дії вимагають значних фінансових ресурсів, які часто залучаються через запозичення, що сприяє зростанню боргу з кількох причин. По-перше, зростають військові витрати на закупівлю озброєння, техніки та забезпечення військовослужбовців. Уряд України значно збільшив витрати на імпорт та виробництво зброї, а також на утримання армії, що фінансується за рахунок кредитів.

По-друге, необхідне відновлення зруйнованої інфраструктури. Воєнні дії пошкодили дороги, мости, житло, лікарні, школи та енергетичні об'єкти, що вимагає значних капіталовкладень, часто покритих запозиченнями. За оцінками КШЕ загальна сума прямих збитків, завданих інфраструктурі України внаслідок повномасштабного вторгнення Росії, у листопаді 2024 року сягнула майже \$170 млрд[38]. Постраждале населення потребує гуманітарної допомоги, включаючи медичне забезпечення, продовольство та тимчасове житло, що також фінансується з бюджету.

По-третє, економічна активність знижується, зменшуючи доходи бюджету. Війна спричинила скорочення виробництва, експорту та податкових надходжень. У 2023 році кількість платників податків зменшилася на 9% порівняно з 2022 роком, зокрема юридичних осіб – на 22%, фізичних – на 5%. Порівняно з 2021 роком скорочення склало 25%. Конфлікт погіршує інвестиційний клімат, відлякуючи інвесторів та зменшуючи прямі іноземні інвестиції, що змушує уряд частіше вдаватися до запозичень.

По-четверте, важливу роль відіграє міжнародна фінансова підтримка. Україна залучає кредити від МВФ, Світового банку та інших країн для покриття військових і гуманітарних витрат. Хоча частина допомоги надається як гранти, значна частка – це кредити, що збільшують борг. Екстрені кредити, часто з високими відсотками та короткими термінами погашення, посилюють фінансовий тиск.

По-п'яте, зростають витрати на соціальні та економічні програми. Уряд збільшив підтримку постраждалих, включаючи безробітних, переселенців та вразливі групи. Також впроваджуються програми стимулювання економіки, такі як інфраструктурні інвестиції та субсидії для бізнесу, що фінансуються за рахунок запозичень.

Воєнні дії значно збільшили державний борг через зростання військових витрат, руйнування інфраструктури, падіння економічної активності та необхідність підтримки населення. Ефективне управління боргом в умовах

війни вимагає стратегічного планування, міжнародної підтримки та фіскальної дисципліни для мінімізації економічних і соціальних наслідків.

РОЗДІЛ 3. МОДЕЛЮВАННЯ ВПЛИВУ ЗОВНІШНЬОГО БОРГУ

3.1. Опис даних

Для даного дослідження було розглянуто 26 країн Євросоюзу починаючи з першого кварталу 2009 року та закінчуючи третім кварталом 2022 року. На жаль, було досить складно знайти актуальніші дані, адже більшість даних було взято із Євростату та востаннє оновлені саме за третій квартал 2022 року.

Валовий внутрішній продукт (ВВП), млн євро - це є центральним показником моделі як залежна змінна, що відображає загальний рівень економічної активності та добробуту країни. ВВП виражене в мільйонах євро, що дозволяє забезпечити порівнянність між країнами євросони та країнами з національними валютами. ВВП вимірює ринкову вартість усіх кінцевих товарів і послуг, вироблених на території країни протягом певного періоду, незалежно від національної приналежності факторів виробництва.

Вибір ВВП як індикатора економічного розвитку обґрунтований його широким визнанням у міжнародній практиці та здатністю відображати сукупну продуктивність економіки. Однак, у цього показника є певні обмеження, зокрема те, що він не враховує розподіл доходів, екологічні наслідки економічної діяльності та якість життя населення. Тим не менше, для цілей дослідження ВВП залишається найкращим доступним індикатором економічного розміру та динаміки.

Валовий зовнішній борг, млн. євро - є ключовою незалежною змінною дослідження, що відображає загальну суму боргових зобов'язань резидентів країни перед нерезидентами. Цей показник включає всі види зовнішніх боргових інструментів: державні облігації, корпоративні позики, банківські кредити, торговельні кредити та інші форми заборгованості.

Теоретичне значення валового зовнішнього боргу для економічного розвитку є амбівалентним, що вже було детально розглянуто у першому розділі. З одного боку, зовнішні запозичення можуть стимулювати економічне зростання через фінансування інвестиційних проектів, особливо в країнах з обмеженими внутрішніми заощадженнями. Зовнішнє фінансування дозволяє

країнам інвестувати понад рівень внутрішніх заощаджень, що потенційно прискорює накопичення капіталу та технологічний прогрес.

З іншого боку, надмірний зовнішній борг може створювати ризики для макроекономічної стабільності через необхідність обслуговування боргу в іноземній валюті, що робить країну вразливою до валютних криз та зовнішніх шоків. Крім того, високий рівень зовнішнього боргу може обмежувати фіскальну гнучкість уряду та створювати негативні стимули для внутрішніх інвестицій.

Валовий зовнішній борг на душу населення, євро на одну особу – цей показник слугує для стандартизації валового зовнішнього боргу відносно розміру населення країни, що дозволяє більш коректно порівнювати боргове навантаження між країнами різного розміру. Борг на душу населення відображає потенційне навантаження на кожного громадянина країни та може розглядатися як індикатор відносної боргової спроможності економіки.

Довгостроковий валовий зовнішній борг, млн. євро - включає всі зовнішні боргові зобов'язання з первинним терміном погашення понад один рік. Цей компонент зовнішнього боргу традиційно вважається менш ризиковим для макроекономічної стабільності, оскільки довгостроковий характер зобов'язань забезпечує більшу передбачуваність платежів та знижує ризик ліквідності. Він часто пов'язаний з фінансуванням капітальних інвестицій, інфраструктурних проектів та довгострокових програм розвитку. Країни з вищою часткою довгострокового боргу в структурі зовнішніх зобов'язань зазвичай демонструють більшу фінансову стабільність та менший ризик кризи платіжного балансу.

Короткостроковий валовий зовнішній борг, млн. євро - охоплює всі зовнішні боргові зобов'язання з первинним терміном погашення до одного року або довгострокові зобов'язання з залишковим терміном погашення до одного року. Цей компонент боргу вважається більш ризиковим з точки зору фінансової стабільності, оскільки потребує частого рефінансування та робить країну вразливою до змін у міжнародних фінансових умовах.

Високий рівень короткострокового зовнішнього боргу може сигналізувати про потенційні проблеми з ліквідністю та підвищений ризик фінансової кризи, особливо в умовах зовнішніх шоків або зміни настроїв інвесторів. З іншого боку, короткостроковий борг може відображати активну торговельну діяльність та ефективне управління оборотним капіталом.

Експорт товарів та послуг, млн. євро – обсяг товарів та послуг, вироблені всередині країни та реалізовані за її межами. Експорт відображає здатність країни генерувати валютні надходження для обслуговування зовнішнього боргу. Експорт також свідчить про конкурентоспроможність економіки на міжнародних ринках та її інтеграцію у глобальні ланцюги вартості [39].

Теоретично, країни з більшими експортними можливостями повинні мати вищу спроможність обслуговувати зовнішній борг, оскільки експорт забезпечує надходження іноземної валюти. Крім того, експортно-орієнтовані економіки часто демонструють вищі темпи економічного зростання завдяки ефекту масштабу, технологічному обміну та конкурентному тиску [39].

Імпорт товарів та послуг, млн. євро – обсяг товарів та послуг, що вироблені поза країни та ввезені до неї. Відображає її залежність від зовнішніх ресурсів та проміжних товарів. Високий рівень імпорту може свідчити як про сильний внутрішній попит та економічне зростання, так і про структурні дисбаланси та залежність від зовнішніх джерел [39].

Співвідношення імпорту та експорту формує торговельний баланс, який безпосередньо впливає на поточний рахунок платіжного балансу та, відповідно, на потребу в зовнішньому фінансуванні. Країни з хронічним дефіцитом торговельного балансу часто змушені залучати зовнішні ресурси для фінансування імпорту, що може призводити до накопичення зовнішнього боргу.

Чисельність населення, тис. осіб - дозволяє врахувати ефект масштабу в економічному аналізі. Розмір населення впливає на абсолютні економічні показники та визначає внутрішній ринок країни.

Країни з більшим населенням зазвичай мають більші абсолютні обсяги ВВП, торгівлі та боргу, але їх відносні показники можуть значно відрізнятися. Демографічна структура також впливає на довгострокові економічні перспективи через ефекти старіння населення, трудових ресурсів та соціальних витрат.

Прямі іноземні інвестиції - це інвестиція сторони в одній країні в бізнес або корпорацію в іншій країні з наміром отримати довгостроковий інтерес. Тривалий інтерес відрізняє ПІІ від іноземних портфельних інвестицій, коли інвестори пасивно володіють цінними паперами іноземної держави [40]. Є альтернативною формою зовнішнього фінансування, яка принципово відрізняється від боргового фінансування. ПІІ передбачають довгострокові інвестиції з метою встановлення контролю або значного впливу на підприємство в іншій країні. На відміну від боргу, ПІІ не створюють фіксованих зобов'язань щодо повернення та обслуговування.

Теоретично, ПІІ можуть сприяти економічному розвитку через трансфер технологій, управлінського досвіду, доступ до міжнародних ринків та створення робочих місць. Водночас високий рівень ПІІ може свідчити про структурні слабкості внутрішньої економіки або надмірну залежність від зовнішнього фінансування.

Прямі іноземні інвестиції як відсоток від ВВП - стандартизує ПІІ відносно розміру економіки та дозволяє оцінити відносну важливість іноземних інвестицій для країни. Високе співвідношення ПІІ до ВВП може свідчити про активне залучення зовнішнього капіталу та інтеграцію в глобальні виробничі мережі.

Витрати сектору державного управління - відображають масштаб участі держави в економіці та її фіскальну активність. Цей показник включає всі поточні та капітальні витрати органів державного управління на всіх рівнях: центральному, регіональному та місцевому. Розмір державних витрат може впливати на взаємозв'язок між зовнішнім боргом та економічним розвитком через кілька каналів. По-перше, вищі державні витрати можуть стимулювати

економічне зростання через мультиплікативний ефект, особливо в періоди економічного спаду. По-друге, держави з великими видатками можуть мати вищі потреби в зовнішньому фінансуванні, особливо при дефіциті бюджету.

Витрати сектору державного управління як відсоток від ВВП - стандартизує державні витрати відносно розміру економіки та дозволяє порівнювати рівень державного втручання між країнами. Вищі значення цього показника свідчать про більш активну роль держави в економіці та можуть відображати різні моделі соціально-економічного устрою.

Торговельна відкритість - розрахована як сума експорту та імпорту відносно ВВП, є синтетичним показником інтеграції країни у світову економіку. Вищі значення цього показника свідчать про більшу залежність економіки від міжнародної торгівлі та зовнішніх ринків.

Торговельна відкритість може впливати на взаємозв'язок між зовнішнім боргом та економічним розвитком різними способами. З одного боку, більш відкриті економіки можуть мати кращі можливості для обслуговування зовнішнього боргу завдяки валютним надходженням від експорту. З іншого боку, висока залежність від зовнішньої торгівлі може робити країну більш вразливою до зовнішніх шоків та коливань світових цін.

У таблиці нижче зображена описова статистика даних. Через те, що це збірні дані з 26 різних країн, то дані мають доволі великий розмах. Всього 1430 спостережень для кожної змінної. Валовий внутрішній продукт демонструє значну варіативність між країнами ЄС, з середнім значенням 121 247 мільйонів євро та стандартним відхиленням 188 570,3 мільйонів євро. Максимальне значення ВВП досягає 995 320 мільйонів євро, якого досягла Німеччина у третьому кварталі 2022 року, тоді як мінімальне значення становить лише 1 467,5 мільйонів євро – показник Мальти у першому кварталі 2009 році. Найвище значення ВВП на душу населення досягла Ірландія у третьому кварталі 2022 року (266949 євро на душу населення).

Показники валового зовнішнього боргу диференціюються за строковістю: довгостроковий ВЗБ у середньому становить 956 544,8 мільйонів євро з

максимумом 5 847 392 мільйони євро, тоді як короткостроковий ВЗБ значно менший - у середньому 473 425,1 мільйонів євро з максимумом 4 159 411 мільйонів євро. Це свідчить про переважання довгострокових зобов'язань у структурі зовнішнього боргу країн ЄС. Найвищий показник валового зовнішнього боргу на душу населення досягла Ірландія у четвертому кварталі 2009 року.

Таблиця 3.1.

Дескриптивна статистика даних

Змінна	Observations	Mean	Maximum	Minimum	Std. Dev.
ВВП	1430	121247.0	995320.0	1467.500	188570.3
Валовий зовнішній борг	1430	1432358	9089100	21653.59	2131162
ВЗБ на душу населення	1430	111725	824514	5745	147801
Довгостроковий ВЗБ	1430	956544.8	5847392.	11433.03	1405362
Короткостроковий ВЗБ	1430	473425.1	4159411	7141.126	765955.5
Імпорт	1430	50974.54	450413.0	1163.700	66161.23
Експорт	1430	54793.99	459592.0	1100.800	73641.06
Населення	1430	17037.80	83798.00	412.6100	21818.10
ПП	1430	108599.4	1378648	425.4201	224065.8
ПП_%	1430	256.4364	3234.200	10.50000	553.8740
Витрати сектору держ. упр.	1430	59585.77	507585.0	616.6000	95465.67
Витрати держ. упр., %ВВП	1430	46.05636	80.50000	19.40000	8.043341
Торговельна відкритість	1430	1.188235	3.012486	0.428350	0.464643

Джерело: розрахунки автора

Що цікаво – найвищий показник ПП як % від ВВП складає аж 3234%, який досягла Мальта у перший квартал 2021. Також високий показник має Кіпр. Пояснюється це тим, що ці країни є дуже привабливими для інвесторів, зумовлені низкою економічних, правових, географічних та інституційних факторів. Наприклад, низьким оподаткуванням. Кіпр - найнижча ставки корпоративного податку в Європі 12,5% [43]. На Мальті ставка корпоративного податку 5%, яка застосовується до компаній, що працюють у певних галузях, таких як ігровий бізнес, фінансові послуги та розробка програмного забезпечення [41]. Також ці країни є фінансовими центрами, членами в ЄС, мають стратегічне розташування у Середземномор'ї та гнучке регулювання. Мальта приваблює інвестиції у fintech, судноплавство й туризм

[42], Кіпр – сектор фінансових та страхових послуг, на який припадає приблизно 90,5 % від загального обсягу ПІІ [43]. Невеликий розмір економік підсилює відносний ефект ПІІ, хоча значна їх частка пов'язана з транзитними фінансовими операціями.

3.2. Побудова моделі для країн ЄС та інтерпретація результатів

Для побудови моделі було обрано програмне забезпечення EViews, що є обґрунтованим завдяки його широким можливостям у роботі з панельними даними, зокрема підтримці моделей з фіксованими та випадковими ефектами, а також проведенню тесту Хаусмана. Програма забезпечує автоматичне розрахування ключових статистичних показників (t-статистики, р-значення, R^2 , інформаційні критерії тощо), що дозволяє якісно оцінити модель. Інтуїтивно зрозумілий інтерфейс та підтримка імпорту даних з різних форматів (Excel, CSV тощо). Таким чином, EViews є ефективним інструментом для реалізації економетричних досліджень.

Для проведення дослідження було обрано наступні позначення змінних:

- GDP - Валовий внутрішній продукт (ВВП), млн євро;
- GED - Валовий зовнішній борг, млн євро;
- GEDHEAD - Валовий зовнішній борг на душу населення, євро на одну особу;
- GEDLT - Довгостроковий валовий зовнішній борг, млн євро;
- GEDST - Короткостроковий валовий зовнішній борг, млн євро;
- EXP01 - Експорт товарів та послуг, млн євро;
- IMP - Імпорт товарів та послуг, млн євро;
- POP - Чисельність населення, тис. осіб;
- FDI - Прямі іноземні інвестиції, млн євро (або загальний обсяг);
- FDIHEAD - Прямі іноземні інвестиції на душу населення, євро на одну особу;
- FDI_ - Прямі іноземні інвестиції як відсоток від ВВП;
- GEX - Витрати сектору державного управління, млн євро;

- GEXU - Витрати сектору державного управління як відсоток від ВВП;
- TO - Торговельна відкритість;
- GDPHEAD - ВВП на душу населення, євро на одну особу.

Перед тим, як почати моделювати слід побудувати та проаналізувати кореляційну матрицю. Це зроблено для того, щоб уникнути проблем з мультиколінеарністю. Якщо ж змінні показують високий коефіцієнт кореляції, то краще не включати їх у модель.

Covariance Analysis: Ordinary
Date: 06/04/25 Time: 10:10
Sample: 2009Q1 2022Q3
Included observations: 1430

Correlation	GDP	GDPHEAD	GED	GEDHEAD	GEDLT	GEDST	GEX	GEXU	IMP	POP	TO	FDIHEAD	FDI%	FDI	EXP
GDP	1.000000														
GDPHEAD	0.337690	1.000000													
GED	0.863108	0.488849	1.000000												
GEDHEAD	-0.016676	0.597833	0.308287	1.000000											
GEDLT	0.819391	0.500424	0.989229	0.344848	1.000000										
GEDST	0.899477	0.440180	0.964594	0.211257	0.918481	1.000000									
GEX	0.247113	0.168677	0.228529	-0.131271	0.194775	0.277815	1.000000								
GEXU	0.989883	0.325018	0.864419	-0.030802	0.813207	0.914445	0.317034	1.000000							
IMP	0.945047	0.478163	0.893008	0.122608	0.869604	0.890069	0.189126	0.921890	1.000000						
POP	0.943459	0.140651	0.772282	-0.146220	0.730250	0.810774	0.213402	0.934381	0.845784	1.000000					
TO	-0.437448	0.101185	-0.246533	0.454656	-0.207756	-0.308589	-0.456543	-0.455914	-0.252588	-0.539891	1.000000				
FDIHEAD	-0.167176	0.140160	-0.056019	0.555028	-0.035324	-0.092619	-0.215299	-0.172622	-0.126180	-0.234823	0.412382	1.000000			
FDI%	-0.182009	0.071371	-0.078297	0.557823	-0.058388	-0.112091	-0.219673	-0.183899	-0.151558	-0.239651	0.481185	0.873231	1.000000		
FDI	0.222987	0.471736	0.521196	0.514366	0.603019	0.343446	-0.088314	0.184072	0.452439	0.090157	0.261712	0.330340	0.254209	1.000000	
EXP	0.934023	0.494826	0.883652	0.150152	0.866109	0.870375	0.147757	0.900590	0.993431	0.826363	-0.226081	-0.111224	-0.139316	0.480258	1.000000

Рис. 3.1. Кореляційна матриця.

Джерело: розрахунки автора.

Аналіз кореляційної матриці дозволяє визначити наявність мультиколінеарності між незалежними змінними, що може викликати спотворення в результатах регресійного аналізу.

На підставі отриманих коефіцієнтів кореляції було зроблено наступні висновки. У наявному наборі даних існує низка пар змінних з дуже високою кореляцією. Включаючи такі змінні до моделі призведе до появи мультиколінеарності. Тому, краще виключити або об'єднати частини змінних. Залишати доцільно лише ті, що:

- не мають кореляції > 0.9 з іншими;
- мають економічно змістовне обґрунтування;
- не дублюють один одного.

Результати представлено в табл. 4.

Таблиця 3.2.

Узагальнена таблиця рекомендацій

Змінна	Кореляція з GDP	Рішення	Причина
GDPHEAD	0.34	Залишити	Економічно змістовна, помірна кореляція
GED	0.86	Видалити	Висока кореляція з GEDLT, GEDST
GEDLT	0.82	Залишити*	Залишити одну зі змінних GED
GEDST	0.90	Видалити	Дуже висока кореляція з GED
GEX	0.25	Видалити	Слабка, без самостійного ефекту
GEXU	0.99	Видалити	Надмірна кореляція з GDP
IMP	0.95	Видалити	Сильна кореляція з EXP01
EXP01	0.93	Залишити	Потужна змінна, високий зв'язок із GDP
TO	-0.44	Залишити	Має самостійний негативний ефект
POP	0.94	Видалити	Надмірно корелює з GDP
FDI	0.22	Залишити	Помірна кореляція, економічна значущість
FDIHEAD / FDI_	0.14 / 0.07	Видалити	Висока внутрішня кореляція з FDI, менша кореляція з GDP

Джерело: розрахунки автора

Отже, в моделі залишаємо наступні незалежні змінні: GDPHEAD, GED, EXP01, TO, FDI.

Таблиця 3.3.

Кореляційна матриця з виключеними змінними

Covariance Analysis: Ordinary
Date: 06/04/25 Time: 10:39
Sample: 2009Q1 2022Q3
Included observations: 1430

Correlation	GDP	GDPHEAD	GED	EXP01	TO	FDI
GDP	1.000000					
GDPHEAD	0.337690	1.000000				
GED	0.863108	0.488849	1.000000			
EXP01	0.934023	0.494826	0.883652	1.000000		
TO	-0.437448	0.101185	-0.246533	-0.226081	1.000000	
FDI	0.222987	0.471736	0.521196	0.480258	0.261712	1.000000

Джерело: розрахунки автора

Аналіз кореляційної матриці дозволяє оцінити силу та напрям взаємозв'язків між основними макроекономічними показниками, які впливають на управління зовнішньоекономічною діяльністю та борговими зобов'язаннями.

Найвищий рівень позитивного кореляційного зв'язку спостерігається між ВВП (GDP) та експортом товарів і послуг (EXP01) – коефіцієнт кореляції

становить 0.934. Це свідчить про те, що зростання ВВП супроводжується відповідним збільшенням обсягів експорту, що є логічним, оскільки економічне зростання зазвичай супроводжується підвищенням виробничого потенціалу країни та її експортних можливостей.

Також високою є кореляція між ВВП і валовим зовнішнім боргом (GED) (0.863), що вказує на те, що збільшення масштабів економіки часто супроводжується зростанням обсягів зовнішніх запозичень, можливо, для фінансування інвестицій або покриття дефіциту бюджету.

Досить сильні зв'язки спостерігаються також між:

- Зовнішнім боргом (GED) і експортом (EXP01) — 0.884;
- Прямими іноземними інвестиціями (FDI) та GED — 0.521, а також із EXP01 — 0.480, що свідчить про залучення капіталу як інструменту розвитку зовнішньої торгівлі та водночас збільшення боргового навантаження.

Зв'язок між ВВП на душу населення (GDPHEAD) та іншими змінними є помірним. Зокрема, його кореляція з FDI складає 0.472, з EXP01 — 0.495, що свідчить про частковий зв'язок між зростанням добробуту населення та притоком інвестицій або розвитком експорту.

Негативну кореляцію має показник торговельної відкритості (TO) із більшістю змінних:

- з ВВП — -0.437,
- з зовнішнім боргом — -0.247,
- з експортом — -0.226.

Це може свідчити про те, що при зростанні внутрішньої економіки залежність від зовнішньої торгівлі дещо знижується (тобто імпорт/експорт у частці ВВП падають). Або ж структура економіки поступово зміщується на користь внутрішнього ринку.

Невеликий рівень кореляції має показник GDPHEAD, наприклад 0.4948 з експортом. Хоч і незалежною змінною виступає загальний обсяг ВВП, проте враховуючи що ми аналізуємо дані водночас для 26 країн разом, слід включити

цей показник також, щоб можна було надійніше розрахувати та спрогнозувати для кожної країни окремо. ВВП на душу населення вказує реальний рівень економічного розвитку країни, тобто є важливим економічним індикатором добробуту населення та більше наближений конкретно до кожної країни. На відміну від загального ВВП, вона враховує демографічний фактор і забезпечує порівнянність між країнами з різною чисельністю населення. З розрахункової точки зору, GDPHEAD має помірну кореляцію з іншими змінними (не перевищує 0.6), зокрема з GDP – лише 0.34, що дозволяє уникнути мультиколінеарності. Крім того, вона не дублює інші змінні моделі, а її економічна інтерпретація є чіткою і логічною.

З метою виявлення динамічних взаємозв'язків між основними макроекономічними показниками, що включені до моделі, у дослідженні проведено тест Грейнджера на причинність (Pairwise Granger Causality Test). Даний тест дозволяє з'ясувати, чи допомагає одна змінна передбачити іншу, тобто встановити наявність статистично значущого причинно-наслідкового зв'язку між часовими рядами.

Для аналізу було використано лаг довжиною 2 періоди, що є достатнім для урахування короткострокової динаміки. Вибірка охоплює період з 2009Q1 по 2022Q3 та включає 1378 спостережень для кожної пари змінних.

Результати тестування подано у таблиці.

Таблиця 3.4.

Тест Грейнджера для змінних

Pairwise Granger Causality Tests

Date: 06/04/25 Time: 11:19

Sample: 2009Q1 2022Q3

Lags: 2

Null Hypothesis:	Obs	F-Statistic	Prob.
GDPHEAD does not Granger Cause GDP	1378	2.37955	0.0930
GDP does not Granger Cause GDPHEAD		3.07567	0.0465
GED does not Granger Cause GDP	1378	5.66294	0.0036
GDP does not Granger Cause GED		4.30548	0.0137
EXP01 does not Granger Cause GDP	1378	16.8514	6.E-08
GDP does not Granger Cause EXP01		13.1208	2.E-06
TO does not Granger Cause GDP	1378	1.58483	0.2054
GDP does not Granger Cause TO		6.17322	0.0021
FDI does not Granger Cause GDP	1378	1.74201	0.1756
GDP does not Granger Cause FDI		1.60801	0.2007
GED does not Granger Cause GDPHEAD	1378	1.85035	0.1576
GDPHEAD does not Granger Cause GED		1.09950	0.3333
EXP01 does not Granger Cause GDPHEAD	1378	6.86502	0.0011
GDPHEAD does not Granger Cause EXP01		2.13663	0.1184
TO does not Granger Cause GDPHEAD	1378	11.9936	7.E-06
GDPHEAD does not Granger Cause TO		30.1756	1.E-13
FDI does not Granger Cause GDPHEAD	1378	1.19437	0.3032
GDPHEAD does not Granger Cause FDI		3.93718	0.0197
EXP01 does not Granger Cause GED	1378	2.89197	0.0558
GED does not Granger Cause EXP01		4.78077	0.0085
TO does not Granger Cause GED	1378	0.40888	0.6645
GED does not Granger Cause TO		1.57604	0.2072
FDI does not Granger Cause GED	1378	0.06983	0.9326
GED does not Granger Cause FDI		2.51083	0.0816
TO does not Granger Cause EXP01	1378	0.37610	0.6866
EXP01 does not Granger Cause TO		6.36637	0.0018
FDI does not Granger Cause EXP01	1378	1.38171	0.2515
EXP01 does not Granger Cause FDI		0.14143	0.8681
FDI does not Granger Cause TO	1378	12.4412	4.E-06
TO does not Granger Cause FDI		1.92151	0.1468

Джерело: розрахунки автора

Таблиця 3.5.

Результати тесту Грейнджера для змінних

Пара змінних	F-статистика	P-значення	Наявність причинності
GED → GDP	5.66	0.0036	є
GDP → GED	4.31	0.0137	є
EXP01 → GDP	16.85	0.0000	є
GDP → EXP01	13.12	0.0000	є
GDP → TO	6.17	0.0021	є
EXP01 → GDPHEAD	6.87	0.0011	є
TO → GDPHEAD	11.99	0.0000	є
GDPHEAD → TO	30.18	0.0000	є

Джерело: розрахунки автора

Як бачимо з результатів, виявлено взаємну причинність між ВВП (GDP) та GED (зовнішнім боргом) (F-статистики 5.66 та 4.31 відповідно, $p < 0.05$). Зростання ВВП може призводити до збільшення зовнішнього боргу через кілька каналів. По-перше, економічне зростання покращує кредитоспроможність країни, що дозволяє залучати більше зовнішнього фінансування. По-друге, зростаючі потреби розвинутої економіки в інвестиціях та імпорті можуть стимулювати додаткові запозичення. А зворотний вплив пояснюється тим, що зовнішні запозичення можуть стимулювати економічне зростання через фінансування інвестиційних проектів та підтримку споживання. Однак надмірний борговий тягар може також гальмувати зростання через необхідність обслуговування боргу.

Також існує взаємна причинність між ВВП та експортом (EXP01). Це свідчить про двосторонній динамічний зв'язок, коли кожна змінна не лише впливає на іншу, але й сама зазнає зворотного впливу. Збільшення експорту генерує валютні надходження, створює робочі місця та стимулює суміжні галузі через мультиплікативний ефект. А зростання ВВП підвищує виробничі потужності економіки, що дозволяє нарощувати експортні поставки. Крім того, економічне зростання може супроводжуватися технологічним прогресом та підвищенням конкурентоспроможності національних товарів.

Також встановлено односторонній причинний вплив з боку GDP на TO (торговельну відкритість), що вказує на залежність відкритості економіки від

темтів зростання ВВП. Пояснюється це тим, що зазвичай економічне зростання сприяє лібералізації торгівлі та інтеграції в світові ринки. Розвинені економіки зазвичай мають більший рівень торговельної відкритості через диверсифіковану структуру виробництва та потребу в міжнародній спеціалізації. При цьому прямі іноземні інвестиції (FDI) не виявили статистично значущого причинного впливу на ВВП, що може бути зумовлено структурними обмеженнями в економіці чи обмеженим масштабом інвестиційного притоку. Наприклад, ПІ можуть концентруватися в секторах з низьким мультиплікативним ефектом або ж пояснюється неефективним використанням іноземних інвестицій через інституційні недоліки.

Також можна помітити односторонні зв'язки деяких показників з ВВП на душу населення. Найсильніший двосторонній зв'язок спостерігається з торговельною відкритістю ($TO \rightarrow GDPHEAD: F=11.99$, $GDPHEAD \rightarrow TO: F=30.18$), що свідчить про взаємопідсилюючий ефект між лібералізацією торгівлі та рівнем життя. Торговельна відкритість сприяє підвищенню добробуту через доступ до якісніших та дешевших товарів, передачу технологій і стимулювання конкуренції, тоді як зростання доходів населення створює попит на більш різноманітні товари та послуги, що підтримує торговельну інтеграцію.

Експорт демонструє односторонній вплив на добробут ($EXP01 \rightarrow GDPHEAD: F=6.87$) без зворотного зв'язку, що пояснюється здатністю експортних галузей генерувати вищу продуктивність праці та валютні надходження для імпорту необхідних товарів і технологій. Водночас підвищення добробуту не автоматично стимулює експорт, оскільки останній залежить від структурних характеристик економіки.

Значущість виявлених зв'язків підтверджує доцільність включення відповідних змінних до економетричної моделі. Надалі здійснимо побудову регресійної моделі.

Результати моделювання

Dependent Variable: GDP
 Method: Panel Least Squares
 Date: 06/04/25 Time: 10:47
 Sample: 2009Q1 2022Q3
 Periods included: 55
 Cross-sections included: 26
 Total panel (balanced) observations: 1430

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GDPHEAD	3.815542	0.268045	14.23471	0.0000
GED	0.024621	0.000859	28.66637	0.0000
EXP01	2.104399	0.023721	88.71475	0.0000
TO	362.3470	2057.752	21.55864	0.0000
FDI	4.212848	0.004879	43.62510	0.0000
C	71120.87	2865.578	24.81903	0.0000
R-squared	0.973982	Mean dependent var		121247.0
Adjusted R-squared	0.973891	S.D. dependent var		188570.3
S.E. of regression	30469.68	Akaike info criterion		23.49104
Sum squared resid	1.32E+12	Schwarz criterion		23.51313
Log likelihood	-16790.09	Hannan-Quinn criter.		23.49929
F-statistic	10661.65	Durbin-Watson stat		2.774040
Prob(F-statistic)	0.000000			

Джерело: розрахунки автора

Результати панельної регресії із залежною змінною валовий внутрішній продукт (GDP), побудованої за даними 26 країн у період з першого кварталу 2009 року до третього кварталу 2022 року (1430 спостережень), свідчать про високий рівень пояснювальної здатності моделі. Значення коефіцієнта детермінації R^2 становить 0,974, що означає, що 97,4% варіації ВВП пояснюється включеними у модель змінними. Всі незалежні змінні виявилися статистично значущими на рівні значущості 1% ($p < 0,01$), що підтверджується високими t-статистиками та нульовими p-значеннями.

Зокрема, змінна GDPHEAD (ВВП на душу населення) має позитивний і статистично значущий вплив на загальний ВВП. Її коефіцієнт дорівнює 3,8155, що свідчить про те, що зі зростанням продуктивності на одного жителя економіка в цілому зростає. Що є логічним, адже як і з підвищенням ВВП на

душу населення загальний ВВП зростає, так і зі зростанням загального ВВП цей же показник на душу населення зростає, за виключенням сильних демографічних змін. Змінна GED (валовий зовнішній борг) також позитивно впливає на ВВП, хоча з меншою інтенсивністю (коефіцієнт 0,0246), що може свідчити про ефективне використання зовнішніх запозичень у виробничих або інвестиційних цілях. Коефіцієнт 0,0246 означає, що збільшення валового зовнішнього боргу на 1 млн євро призводить до зростання ВВП приблизно на 25 тис. євро. Хоча ця величина може здаватися невеликою, вона відображає реалістичний та помірний ефект. А головне відсутність боргового тягара. Тобто в країнах Євросоюзу зовнішні запозичення переважно спрямовуються на продуктивні цілі.

Найсильніший позитивний вплив на ВВП має змінна EXP01 (експорт товарів і послуг), коефіцієнт якої становить 2,1044. Це вказує на те, що експорт відіграє ключову роль у формуванні національного доходу, сприяючи надходженню валюти, зростанню виробництва та зайнятості. Аналогічно, змінна TO (торговельна відкритість) також виявила позитивний вплив (коефіцієнт 362,35), що свідчить про переваги інтеграції у світову економіку та лібералізації зовнішньої торгівлі. Такий великий коефіцієнт для торговельної відкритості пояснюється тим, що сам показник вимірюється у відсотках, в той час як усі інші показники у мільйонах євро.

Змінна FDI (прямі іноземні інвестиції) має суттєвий позитивний вплив на ВВП (коефіцієнт 4,2128), що демонструє важливість припливу капіталу з-за кордону як чинника стимулювання економічного зростання, модернізації виробництва та створення нових робочих місць. Константа моделі становить 71 120,87 і також є статистично значущою.

Якість моделі підтверджується також іншими діагностичними показниками. Значення статистики Дарбіна-Вотсона (2,77) свідчить про відсутність автокореляції залишків, що додає достовірності отриманим оцінкам. Високе значення F-статистики (10661,65) та нульове значення ймовірності ($\text{Prob}(F\text{-statistic}) = 0,0000$) підтверджують загальну значущість моделі.

Таким чином, модель є економічно інтерпретованою, статистично обґрунтованою і може бути використана для аналітичної оцінки впливу ключових макроекономічних чинників на зростання валового внутрішнього продукту. Найбільш вагомими факторами економічного зростання виступають експорт, іноземні інвестиції, продуктивність на душу населення та відкритість економіки.

Регресійний аналіз, проведений у даному дослідженні, дозволив виявити кількісні залежності між валовим внутрішнім продуктом (GDP) та низкою макроекономічних показників, таких як ВВП на душу населення (GDPHEAD), державні витрати на освіту (GED), обсяги експорту (EXP01), рівень відкритості економіки (TO) та обсяги прямих іноземних інвестицій (FDI). Отримані результати демонструють високу статистичну значущість усіх включених змінних, що свідчить про їх вагомий вплив на формування ВВП. Однак, у процесі аналізу виникла потреба більш глибоко врахувати особливості окремих країн, зокрема, відмінності в структурі економік, політиці державного регулювання, демографічних характеристиках тощо, які не завжди можуть бути повністю пояснені змінними моделі.

З огляду на це, було доцільно перейти до використання моделі з фіксованими ефектами, яка дозволяє контролювати індивідуальні особливості кожної країни, що не змінюються в часі, але можуть суттєво впливати на рівень та динаміку ВВП. Такий підхід дає змогу усунути зміщення оцінок, викликане нехтуванням структурною гетерогенністю панелі. Модель з фіксованими ефектами дозволяє ізольовано оцінити вплив ключових змінних на ВВП за рахунок виключення незмінних у часі факторів, притаманних кожній країні, що підвищує точність і достовірність висновків.

Таблиця 3.7.

Результати моделі з фіксованими ефектами

Dependent Variable: GDP
 Method: Panel Least Squares
 Date: 06/04/25 Time: 11:39
 Sample: 2009Q1 2022Q3
 Periods included: 55
 Cross-sections included: 26
 Total panel (balanced) observations: 1430

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GDPHEAD	2.398977	0.334294	7.176254	0.0000
GED	0.034275	0.000906	4.719292	0.0000
EXP01	1.555030	0.024567	63.29791	0.0000
TO	223.4279	2244.827	9.975123	0.0000
FDI	4.036032	0.007105	5.071058	0.0000
C	75916.26	2779.275	27.31513	0.0000

Effects Specification

Cross-section fixed (dummy variables)			
R-squared	0.996747	Mean dependent var	121247.0
Adjusted R-squared	0.996677	S.D. dependent var	188570.3
S.E. of regression	10870.44	Akaike info criterion	21.44692
Sum squared resid	1.65E+11	Schwarz criterion	21.56107
Log likelihood	-15303.55	Hannan-Quinn criter.	21.48955
F-statistic	14287.23	Durbin-Watson stat	2.521209
Prob(F-statistic)	0.000000		

Джерело: розрахунки автора

Отже, модель панельної регресії з фіксованими ефектами добре пояснює зміни ВВП на прикладі 26 країн за період 2009Q1–2022Q3. Усі ключові фактори (зовнішній борг, інвестиції, торгівля, експорт, ВВП на душу населення) мають позитивний та статистично значущий вплив на економічне зростання. Модель є економічно інтерпретованою та статистично надійною.

Після побудови моделі з фіксованими ефектами, що дозволила врахувати незмінні у часі характеристики окремих країн, логічним наступним кроком у дослідженні є перевірка доцільності використання моделі з випадковими ефектами. Такий підхід є виправданим у випадках, коли міжгрупові відмінності (тобто між країнами) вважаються випадковими величинами, а не фіксованими параметрами. Модель з випадковими ефектами дозволяє зберегти ступінь

свободи та враховує як міжгрупову, так і внутрішньогрупову варіацію, що є особливо важливим для панельних даних із великою кількістю спостережень.

Таблиця 3.8.

Результати моделі з випадковими ефектами

Dependent Variable: GDP				
Method: Panel EGLS (Cross-section random effects)				
Date: 06/04/25 Time: 12:03				
Sample: 2009Q1 2022Q3				
Periods included: 55				
Cross-sections included: 26				
Total panel (balanced) observations: 1430				
Swamy and Arora estimator of component variances				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
GDPHEAD	2.755110	0.327256	8.418816	0.0000
GED	0.047136	0.000848	8.411015	0.0000
EXP01	1.632173	0.023614	69.11982	0.0000
TO	277.6520	2209.995	11.43787	0.0000
FDI	0.041085	0.006921	5.936022	0.0000
C	73867.04	6268.327	11.78417	0.0000
Effects Specification				
			S.D.	Rho
Cross-section random			28739.21	0.8748
Idiosyncratic random			10870.44	0.1252
Weighted Statistics				
R-squared	0.826310	Mean dependent var	6175.867	
Adjusted R-squared	0.825700	S.D. dependent var	27342.04	
S.E. of regression	11415.09	Sum squared resid	1.86E+11	
F-statistic	1354.905	Durbin-Watson stat	2.478208	
Prob(F-statistic)	0.000000			
Unweighted Statistics				
R-squared	0.860494	Mean dependent var	121247.0	
Sum squared resid	7.09E+12	Durbin-Watson stat	2.012517	

Джерело: розрахунки автора

Результати моделі з випадковими ефектами (оцінка за методом EGLS з оцінювачем Swamy–Arora) свідчать про високу якість моделі. Значення коефіцієнта детермінації R^2 становить 0.8263 (зважене) і 0.8605 (незважене), що свідчить про те, що близько 83–86% змін залежної змінної – ВВП – пояснюється включеними факторами. Усі змінні є статистично значущими на рівні 1% ($p\text{-value} < 0.0001$).

Коефіцієнт при змінній GDPHEAD (ВВП на душу населення) дорівнює 2.7551, що підтверджує наявність прямої залежності між рівнем добробуту населення та загальним обсягом ВВП. Значущим також є коефіцієнт при змінній GED (зовнішній борг), який становить 0.0371. Це свідчить про те, що зростання зовнішнього боргу супроводжується зростанням ВВП, можливо через ефект залучення зовнішніх ресурсів, які використовуються для стимулювання економіки. Водночас, такий результат потребує обережної інтерпретації, оскільки позитивний вплив боргу може мати короткостроковий характер або залежати від ефективності його використання.

Змінна EXP01 (експорт) має значний позитивний вплив на ВВП з коефіцієнтом 1.6322, що підтверджує ключову роль зовнішньої торгівлі у формуванні економічного зростання. Відкритість економіки (ТО) також виявляється важливим фактором: коефіцієнт 277.6520 свідчить про позитивну взаємозалежність між інтеграцією в міжнародну економіку та економічною динамікою. Прямі іноземні інвестиції (FDI) позитивно впливають на ВВП (коефіцієнт 0.0411), хоча і з меншим масштабом впливу порівняно з іншими змінними.

З точки зору специфікації ефектів, значення $Rho = 0.8748$ для випадкових міжгрупових компонентів вказує на високу частку варіації, зумовленої саме міжкраїновими відмінностями. Це підкреслює важливість національних структурних особливостей для економічного розвитку.

Загалом, модель з випадковими ефектами демонструє високу якість, статистичну значущість факторів і підтверджує важливу роль зовнішнього боргу, експорту, відкритості та інвестицій у формуванні ВВП. Проте остаточне рішення щодо переваги тієї чи іншої моделі (з фіксованими чи випадковими ефектами) має базуватись на тесті Хаусмана, який дозволяє визначити, чи не є випадкові ефекти зміщеними через кореляцію з регресорами.

Результати тесту Хаусмана

Correlated Random Effects - Hausman Test

Equation: Untitled

Test cross-section random effects

Test Summary	Chi-Sq. Statistic	Chi-Sq. d.f.	Prob.
Cross-section random	151.268858	5	0.0000

Cross-section random effects test comparisons:

Variable	Fixed	Random	Var(Diff.)	Prob.
GDPHEAD	2.398977	2.755110	0.004656	0.0000
GED	0.004276	0.007136	0.000000	0.0000
EXP01	1.555030	1.632173	0.000046	0.0000
TO	392.4279	277.6520	114.7759	0.0000
FDI	0.036032	0.041085	0.000003	0.0017

Cross-section random effects test equation:

Dependent Variable: GDP

Method: Panel Least Squares

Date: 06/04/25 Time: 12:16

Sample: 2009Q1 2022Q3

Periods included: 55

Cross-sections included: 26

Total panel (balanced) observations: 1430

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	75916.26	2779.275	27.31513	0.0000
GDPHEAD	2.398977	0.334294	7.176253	0.0000
GED	0.004276	0.000906	4.719292	0.0000
EXP01	1.555030	0.024567	63.29791	0.0000
TO	392.4279	2244.827	9.975123	0.0000
FDI	0.036032	0.007105	5.071058	0.0000

Effects Specification

Cross-section fixed (dummy variables)

R-squared	0.996747	Mean dependent var	121247.0
Adjusted R-squared	0.996677	S.D. dependent var	188570.3
S.E. of regression	10870.44	Akaike info criterion	21.44692
Sum squared resid	1.65E+11	Schwarz criterion	21.56107
Log likelihood	-15303.55	Hannan-Quinn criter.	21.48955
F-statistic	14287.23	Durbin-Watson stat	2.521209
Prob(F-statistic)	0.000000		

Джерело: розрахунки автора

Аналіз результатів тесту Correlated Random Effects - Hausman Test, наведених у таблиці, дозволяє зробити висновки про доцільність використання фіксованих або випадкових ефектів у панельній моделі залежної змінної GDP (валовий внутрішній продукт).

Загальний тест на випадкові крос-секційні ефекти (Cross-section random effects) дає статистику $\chi^2 = 151.27$ з 5 ступенями свободи та значенням імовірності (p-value) = 0.0000. Це свідчить про статистично значущу різницю між моделями з фіксованими та випадковими ефектами. Високе значення статистики при нульовому p-value дозволяє відхилити нульову гіпотезу про адекватність випадкових ефектів на користь фіксованих. Таким чином, проведене дослідження чітко демонструє перевагу використання фіксованих ефектів у моделюванні детермінант ВВП на панельних даних, а також надає статистично обґрунтовану оцінку впливу ключових макроекономічних чинників.

На основі отриманих даних було побудовано рівняння регресії з фіксованими ефектами для моделювання залежності валового внутрішнього продукту (ВВП) від ключових макроекономічних показників. Рівняння має такий вигляд:

$$GDP = 75916.26 + 2.39898 \cdot GDPHEAD + 0.03428 \cdot GED + 1.55503 \cdot EXP01 + 223.43 \cdot TO + 4.03603 \cdot FDI + \varepsilon,$$

де GDP є залежною змінною, що представляє валовий внутрішній продукт. Пояснювальними змінними виступають GDPHEAD (ВВП на душу населення), GED (зовнішній державний борг), EXP01 (обсяг експорту), TO (торгівельна відкритість) та FDI (прямі іноземні інвестиції). Константа (C) та випадкова похибка (ε) доповнюють модель.

Результати аналізу рівняння регресії свідчать про статистичну значущість усіх незалежних змінних на рівні 1% (p-value для всіх змінних дорівнює 0.0000). Це підтверджує, що кожен із включених до моделі факторів справляє суттєвий вплив на формування ВВП у досліджуваній вибірці країн протягом аналізованого періоду.

Розглянемо вплив кожного фактора окремо. ВВП на душу населення (GDPHEAD) має позитивний і значний коефіцієнт 2.39898. Це означає, що збільшення ВВП на душу населення на одну одиницю супроводжується зростанням загального ВВП приблизно на 2.4 одиниці. Такий результат є цілком логічним, оскільки підвищення добробуту та продуктивності населення безпосередньо корелює із загальним економічним зростанням країни.

Зовнішній державний борг (GED) також має позитивний коефіцієнт 0.03428. Це може свідчити про те, що залучені зовнішні фінансові ресурси спрямовуються на продуктивні цілі в економіці, тим самим сприяючи зростанню ВВП. Однак слід пам'ятати, що позитивний ефект від боргу може бути тимчасовим і значною мірою залежить від ефективності управління цими коштами та їх цільового використання.

Обсяг експорту товарів і послуг (EXP01) є значним позитивним чинником з коефіцієнтом 1.55503. Це підтверджує важливість зовнішньої торгівлі для економічного зростання. Активний експорт стимулює внутрішнє виробництво, збільшує попит на національну продукцію на світових ринках та забезпечує надходження валюти, що позитивно впливає на ВВП.

Торгівельна відкритість (TO) також демонструє позитивний вплив з коефіцієнтом 223.43. Це свідчить про те, що вищий рівень інтеграції країни у світову економіку та лібералізація торговельних відносин сприяють зростанню ВВП. Відкритість до міжнародної торгівлі може стимулювати конкуренцію, сприяти трансферу технологій та розширювати ринки збуту для національних виробників.

Найбільший позитивний вплив серед розглянутих факторів мають прямі іноземні інвестиції (FDI) з коефіцієнтом 4.03603. Це означає, що зростання обсягу ПІІ на одну одиницю призводить до зростання ВВП більш ніж на 4 одиниці. Такий вагомий вплив підкреслює важливість залучення іноземного капіталу для економічного розвитку, модернізації виробництва, створення нових робочих місць та впровадження інновацій. Ефективне використання ПІІ може стати потужним драйвером економічного зростання.

Константа рівняння ($C = 75916.26$) відображає базовий рівень ВВП, який існував би за відсутності впливу всіх включених до моделі пояснювальних змінних. Хоча її значення є статистично значущим, в контексті аналізу впливу конкретних факторів на динаміку ВВП, інтерпретація коефіцієнтів при змінних має більше практичне значення.

Таким чином, результати моделювання з фіксованими ефектами підтверджують, що ВВП на душу населення, зовнішній державний борг, обсяг експорту, торговельна відкритість та прямі іноземні інвестиції є статистично значущими факторами, що позитивно впливають на валовий внутрішній продукт. Найбільш вагомий позитивний вплив мають прямі іноземні інвестиції та експорт, що підкреслює важливість зовнішньоекономічної діяльності для економічного розвитку.

Побудована модель з фіксованими ефектами є статистично значущою, економічно обґрунтованою та адекватно описує залежність ВВП від основних макроекономічних факторів. Найбільший вплив на ВВП мають обсяг експорту, ВВП на душу населення та іноземні інвестиції, тоді як зовнішній борг, хоча і має позитивний вплив, потребує подальшого дослідження з огляду на його потенційні ризики в довгостроковій перспективі.

3.3. Побудова моделі для України та інтерпретація результатів

Усі показники було переведено у євро для зручності порівняння з результатами для країн ЄС. Також для України розглянемо часовий проміжок з 2010 по 2024 рік поквартально, тобто всього 60 спостережень для кожного показника. Дані було взято з сайту НБУ [44] та Державної Служби Статистики [45].

Для проведення дослідження було обрано наступні позначення змінних:

- GDP - Валовий внутрішній продукт (ВВП), млн євро;
- GED - Валовий зовнішній борг, млн євро;
- EXP - Експорт товарів та послуг, млн євро;
- IMP - Імпорт товарів та послуг, млн євро;
- FDI - Прямі іноземні інвестиції, млн євро;

- TO - Торговельна відкритість;
- CPI – Індекс споживчих цін.

Перед тим, як почати моделювати слід знову побудувати та проаналізувати кореляційну матрицю, адже результат для України може відрізнятись від ЄС.

Covariance Analysis: Ordinary
Date: 06/11/25 Time: 16:50
Sample: 2010Q1 2024Q4
Included observations: 60

Correlation	CPI	EXP01	FDI	GDP	GED	IMP	TO
CPI	1.000000						
EXP01	-0.198934	1.000000					
FDI	0.123421	0.481842	1.000000				
GDP	-0.184233	0.879302	0.607331	1.000000			
GED	0.118900	0.579842	0.746526	0.584226	1.000000		
IMP	-0.307590	0.617897	0.101720	0.614230	-0.075055	1.000000	
TO	0.066072	-0.511272	-0.593725	-0.803889	-0.524498	-0.211759	1.000000

Рис 3.2. Кореляційна матриця. Джерело: розрахунки автора.

Проаналізувавши матрицю кореляції у нас є чіткі підстави для виключення змінної CPI з економетричної моделі при збереженні інших показників. Індекс споживчих цін демонструє надзвичайно слабкі кореляційні зв'язки з усіма іншими змінними в моделі, що свідчить про його низьку пояснювальну здатність у контексті досліджуваних економічних взаємозв'язків. Найвища кореляція CPI спостерігається з показником FDI і становить лише 0.123, що є статистично незначущим зв'язком. Кореляція з експортом (EXP01) становить -0.199, з ВВП (GDP) -0.184, що також вказує на відсутність суттєвих взаємозалежностей.

На противагу цьому, інші економічні показники в матриці демонструють логічні та статистично значущі взаємозв'язки, які відповідають економічній теорії.

Включення CPI в модель не лише не додасть пояснювальної сили через слабкі кореляції, але й може створити додатковий "шум" у регресійних розрахунках, знижуючи загальну якість та інтерпретованість моделі.

Таблиця 3.10.

Результати моделювання

Dependent Variable: GDP				
Method: Least Squares				
Date: 06/11/25 Time: 17:07				
Sample: 2010Q1 2024Q4				
Included observations: 60				
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	21808.89	3455.181	6.311938	0.0000
GED	0.054680	0.022796	2.398623	0.0199
TO	-284.8658	17.44770	-16.32684	0.0000
FDI	0.039114	0.051029	0.766506	0.4467
IMP	1.103598	0.153579	7.185870	0.0000
EXP01	0.935519	0.117426	7.966859	0.0000
R-squared	0.973933	Mean dependent var	31713.54	
Adjusted R-squared	0.971520	S.D. dependent var	8958.414	
S.E. of regression	1511.832	Akaike info criterion	17.57467	
Sum squared resid	1.23E+08	Schwarz criterion	17.78411	
Log likelihood	-521.2401	Hannan-Quinn criter.	17.65659	
F-statistic	403.5213	Durbin-Watson stat	1.709631	
Prob(F-statistic)	0.000000			

Джерело: розрахунки автора

Результати регресійного аналізу демонструють високоякісну економетричну модель пояснення динаміки ВВП з коефіцієнтом детермінації $R^2 = 0.974$, що означає, що 97.4% варіацій залежної змінної пояснюється включеними в модель факторами. Скоригований R^2 (0.972) підтверджує стабільність моделі навіть при врахуванні кількості параметрів. Високе значення F-статистики (403.5) з р-значенням менше 0.001 свідчить про статистичну значущість моделі в цілому.

Коефіцієнт прямих іноземних інвестицій ($FDI = 0.039$) є позитивним, але статистично незначущим ($p = 0.447$), що може свідчити про неоднозначний вплив іноземних інвестицій на економічне зростання в досліджуваному періоді. Це може бути пов'язано з якістю інвестицій або ж їх спрямуванням на експортно-орієнтовані галузі. Через статистичну незначущість виключаємо цей

показник з моделі. Через хороші описові здатності моделі, статистичну значущість та відсутність автокореляції є сенс далі працювати саме з цією моделлю, лише виключивши статистично незначущу змінну.

Таблиця 3.11.

Результати моделювання

Dependent Variable: GDP
 Method: Least Squares
 Date: 06/11/25 Time: 17:11
 Sample: 2010Q1 2024Q4
 Included observations: 60

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	22563.38	3299.562	6.838295	0.0000
GED	0.065308	0.018027	3.622765	0.0006
TO	-289.3510	16.37548	-17.66978	0.0000
IMP	1.135242	0.147370	7.703326	0.0000
EXP01	0.915042	0.113918	8.032487	0.0000

R-squared	0.973650	Mean dependent var	31713.54
Adjusted R-squared	0.971733	S.D. dependent var	8958.414
S.E. of regression	1506.152	Akaike info criterion	17.55216
Sum squared resid	1.25E+08	Schwarz criterion	17.72669
Log likelihood	-521.5648	Hannan-Quinn criter.	17.62043
F-statistic	508.0649	Durbin-Watson stat	1.731354
Prob(F-statistic)	0.000000		

Джерело: розрахунки автора

Результати удосконаленої регресійної моделі демонструють покращену якість та більш чітку економічну інтерпретацію після виключення статистично незначущої змінної FDI. Модель зберігає високу пояснювальну здатність з $R^2 = 0.974$ та скоригованим $R^2 = 0.972$, що свідчить про те, що 97.4% варіацій ВВП пояснюється включеними факторами. Значення F-статистики зросло до 508.06 з р-значенням менше 0.001, що підтверджує статистичну значущість та надійність моделі в цілому. Константа моделі (22563.38) представляє базовий рівень ВВП за відсутності впливу всіх факторів.

Змінна загального зовнішнього боргу (GED) має коефіцієнт 0.065 та високою статистичною значущістю ($t = 3.62$, $p = 0.0006$). Тобто цей показник має позитивний вплив на економіку.

Водночас важливо розуміти, що цей позитивний ефект діє в межах певного порогу заборгованості, після якого борговий тягар може стати перешкодою для економічного зростання.

Експорт (EXR01) демонструє потужний позитивний вплив з коефіцієнтом 0.915 ($p < 0.001$), що підтверджує фундаментальну роль експорту як драйвера економічного зростання України. Це відображає значення експортних галузей, включаючи металургію, сільське господарство, хімічну промисловість та машинобудування, у генеруванні валютних надходжень та створенні робочих місць. Імпорт (IMP) має ще вищий коефіцієнт 1.135 ($p < 0.001$), що підкреслює критичну важливість імпорту для функціонування української економіки через забезпечення доступу до енергоносіїв, високотехнологічного обладнання, комплектуючих для промисловості та товарів кінцевого споживання.

Найбільш показовим результатом є різко негативний коефіцієнт торговельної відкритості ($TO = -289.35$, $p < 0.001$), який розкриває структурні проблеми української економіки. Пояснень цьому парадоксу може бути декілька.

Україна традиційно спеціалізується на експорті сировинних та напівоброблених товарів: зернових культур, соняшникової олії, металургійної продукції, хімічних добрив та іншої продукції з відносно низькою доданою вартістю. Одночасно країна імпортує значні обсяги високотехнологічних товарів, машин та обладнання, електроніки, фармацевтичних препаратів та інших продуктів з високою доданою вартістю. Така структура торгівлі створює ситуацію, коли зростання торговельної відкритості не обов'язково означає покращення економічного добробуту.

Висока торговельна відкритість в умовах такої спеціалізації свідчить про надмірну залежність економіки від експорту сировини, ціни на яку підлягають значним коливанням на світових ринках. Коли торговельні потоки зростають швидше за ВВП, це може вказувати на те, що країна експортує все більше сировини для фінансування імпорту готової продукції, не розвиваючи при цьому власні переробні галузі. Це створює замкнене коло сировинної

залежності, де зростання торговельних обсягів не супроводжується пропорційним зростанням доданої вартості в економіці.

Негативний коефіцієнт торговельної відкритості також відображає проблему "деіндустріалізації", коли традиційні галузі переробної промисловості втрачають конкурентоспроможність і країна все більше покладається на експорт первинних товарів. Для України це особливо актуально в контексті втрати значної частини промислового потенціалу та орієнтації на експорт сільськогосподарської продукції. Така модель розвитку обмежує можливості для технологічного прогресу, створення високооплачуваних робочих місць та підвищення загального рівня добробуту населення.

Крім того, висока торговельна відкритість в умовах сировинної спеціалізації робить економіку вразливою до зовнішніх шоків. Падіння цін на основні експортні товари або порушення торговельних зв'язків може призвести до значних економічних потрясінь, як це неодноразово відбувалося в українській економіці. Одночасно зростання цін на імпортовані енергоносії та технології створює додатковий тиск на платіжний баланс та може стримувати економічне зростання.

Результати моделі підкреслюють необхідність структурних реформ української економіки, спрямованих на диверсифікацію експорту, розвиток галузей з високою доданою вартістю та зменшення залежності від сировинного експорту. Це включає інвестиції в переробні галузі, розвиток високотехнологічних секторів, підтримку інновацій та створення сприятливого бізнес-середовища для розвитку малого та середнього підприємництва.

Діагностичні показники моделі (критерії Акаїке 17.55, Шварца 17.73, Дарбіна-Уотсона 1.73) свідчать про високу якість та надійність отриманих результатів.

Отже, на основі отриманих даних було побудовано рівняння регресії для моделювання залежності валового внутрішнього продукту (ВВП) від ключових макроекономічних показників. Рівняння має такий вигляд:

$$GDP = 22563.38 + 0.065 \cdot GED - 289.35 \cdot TO + 0.915 \cdot EXP01 + 1.13MP + \varepsilon,$$

де GDP є залежною змінною, що представляє валовий внутрішній продукт. Пояснювальними змінними виступають GED(загальний обсяг зовнішнього боргу), EXP01 (обсяг експорту), TO (торгівельна відкритість) та IMP(обсяг імпорту).

Якщо ж порівнювати моделі для ЄС та України, то найважливішою, враховуючи мету дослідження є різниця у впливі зовнішнього боргу на ВВП двох економік. У моделі ЄС коефіцієнт при змінній GED становить 0.03428, що означає помірний позитивний вплив зовнішнього фінансування на економічне зростання. Це відображає консервативний підхід розвинених європейських економік до боргового фінансування, де зовнішні запозичення використовуються ефективно завдяки стабільним інституціям, високому кредитному рейтингу та можливості залучати капітал під низькі відсотки. Кожен додатковий мільйон євро зовнішнього боргу збільшує ВВП ЄС лише на 0.034 мільйони євро (34 тис. євро), що свідчить про диверсифіковані джерела фінансування та нижчу залежність від зовнішніх ресурсів.

Натомість в українській моделі коефіцієнт при GED становить 0.065, що майже вдвічі перевищує аналогічний показник для ЄС. Це означає, що кожен мільйон євро збільшення зовнішнього боргу збільшує український ВВП на 0.065 мільйони євро (65 тис. євро), демонструючи значно вищу чутливість національної економіки до зовнішнього фінансування. Такий вищий коефіцієнт відображає декілька фундаментальних характеристик економіки України як економіки, що розвивається: більшу залежність від зовнішнього фінансування через недостатній рівень внутрішніх заощаджень, вищу граничну продуктивність додаткових одиниць капіталу та критичну важливість боргового фінансування для інфраструктурних проєктів та проєктів розвитку. Вищий коефіцієнт GED в українській моделі можна інтерпретувати як індикатор того, що зовнішній борг відіграє більш критичну роль у забезпеченні економічного зростання країни порівняно з розвиненими економіками ЄС. Це типово для економік, що розвиваються, де дефіцит внутрішніх заощаджень

робить зовнішнє фінансування особливо важливим джерелом інвестицій. Водночас така висока залежність створює підвищені ризики для макроекономічної стабільності та вимагає особливої уваги до питань боргової стійкості.

Інші відмінності між моделями також заслуговують на увагу. Торговельна відкритість (ТО) має діаметрально протилежний вплив: позитивний для ЄС (коефіцієнт +223.43) та негативний для України (-289.35). Це може свідчити про структурні проблеми української зовнішньої торгівлі, можливо пов'язані з сировинною спеціалізацією експорту або негативним впливом імпорту на вітчизняне виробництво.

Константи моделей також показові: 75,916.26 для ЄС проти 22,563.38 для України, що відображає різницю у базовому економічному потенціалі регіонів. Коефіцієнти при експорті демонструють позитивний вплив в обох моделях, але більший для ЄС (1.555 проти 0.915), що може свідчити про вищу додану вартість європейського експорту.

Загалом, аналіз моделей показує, що зовнішній борг є важливим фактором економічного зростання для обох регіонів, але його роль принципово різна. Для ЄС це один з багатьох інструментів фінансування в диверсифікованій економіці, тоді як для України зовнішні запозичення мають критично важливе значення для забезпечення економічного розвитку. Це ставить перед Україною завдання не лише ефективного використання зовнішнього фінансування, але й поступового розвитку внутрішніх джерел капіталу для зменшення залежності від зовнішніх ресурсів у довгостроковій перспективі.

Також, для зручності інтерпретації проаналізуємо коефіцієнти еластичності для змінних. Аналіз коефіцієнтів еластичності дозволяє оцінити відносну чутливість ВВП до процентних змін у різних факторах. Коефіцієнти еластичності показують, на скільки відсотків зміниться ВВП при зміні відповідного фактора на один відсоток.

Таблиця 3.12.

Коефіцієнти еластичності для змінних моделі

Scaled Coefficients
Date: 06/11/25 Time: 20:17
Sample: 2010Q1 2024Q4
Included observations: 60

Variable	Coefficient	Standardized Coefficient	Elasticity at Means
C	22563.38	NA	0.711475
GED	0.065308	0.138733	0.223232
TO	-289.3510	-0.478141	-0.882512
IMP	1.135242	0.292509	0.479331
EXP01	0.915042	0.373657	0.468474

Джерело: розрахунки автора

Зовнішній борг (GED) має еластичність 0.223232, що хоча і є найнижчою серед усіх факторів моделі, але все ж таки є досить значущою. Збільшення зовнішнього боргу на 1% призводить до зростання ВВП на 0.22%, що означає помітний позитивний ефект. Найважливіше, що позитивний знак коефіцієнта еластичності (як і абсолютного коефіцієнта 0.065) свідчить про відсутність боргового тягара в українській економіці.

Позитивний коефіцієнт при зовнішньому борзі означає, що додаткові зовнішні запозичення все ще стимулюють економічне зростання, а не гальмують його. Це вказує на те, що Україна знаходиться на "правильній" стороні кривої Лаффера для боргу - де збільшення боргового навантаження ще не досягло критичного рівня, після якого додаткові запозичення почали б негативно впливати на економіку через ефект витіснення інвестицій, високі витрати на обслуговування боргу або втрату довіри інвесторів.

Відсутність боргового тягара підтверджується тим, що кожна додаткова одиниця зовнішнього фінансування все ще ефективно трансформується в економічне зростання. Це означає, що залучені кошти спрямовуються на

продуктивні цілі - інфраструктурні проекти, модернізацію виробництва, розвиток людського капіталу - а не "проїдаються" через неефективне використання або надмірні витрати на обслуговування боргу.

Комбінація високого абсолютного коефіцієнта (0.065) та помірної еластичності (0.22) разом з позитивним знаком свідчить про те, що українська економіка ще має резерви для ефективного використання зовнішнього фінансування. Боргова політика може залишатися інструментом економічного зростання, хоча і потребує обережного підходу для запобігання досягненню критичного рівня заборгованості в майбутньому, особливо слід враховувати, що через війну Україна потребує запозичення задля функціонування економіки.

Найвищу еластичність демонструє торговельна відкритість (ТО) з коефіцієнтом -0.882512, що означає негативну і дуже сильну реакцію ВВП на зміни у торговельній відкритості. Збільшення торговельної відкритості на 1% призводить до зменшення ВВП на 0.88%, що підтверджує структурні проблеми української зовнішньої торгівлі та свідчить про те, що відкритість ринку може завдавати шкоди національній економіці через витіснення вітчизняного виробництва або несприятливу структуру торгівлі.

3.4. Порівняння та аналіз впливу зовнішнього боргу для окремих країн ЄС та України

Попередні результати моделювання для всієї сукупності країн ЄС та окремо для України продемонстрували значні відмінності у механізмах впливу зовнішнього боргу на економічний розвиток. Агрегована модель для країн ЄС показала загальні тенденції, проте могла приховувати специфічні особливості окремих економік через усереднення ефектів.

З метою поглибленого дослідження гетерогенності впливу зовнішнього боргу на економічний розвиток було прийнято рішення про побудову окремих регресійних моделей для кожної країни ЄС. Такий підхід дозволяє виявити країно-специфічні ефекти, врахувати унікальні структурні характеристики національних економік та ідентифікувати різні механізми трансмісії впливу зовнішнього фінансування на макроекономічні показники.

Процедура моделювання включала побудову окремих регресійних рівнянь для кожної країни ЄС з використанням тих самих пояснювальних змінних: загального зовнішнього боргу (GED), прямих іноземних інвестицій (FDI) та торговельної відкритості (ТО). Залежною змінною в усіх моделях залишався валовий внутрішній продукт (GDP). Для забезпечення статистичної надійності результатів було проведено тестування на статистичну значущість коефіцієнтів та наявність автокореляції в залишках. За результатами діагностичних тестів з аналізу були виключені п'ять країн: Латвія, Румунія, Словаччина, Бельгія та Франція, оскільки для цих країн спостерігалася статистична незначущість ключових змінних або наявність автокореляції, що могло б призвести до некоректних висновків щодо характеру досліджуваних залежностей.

Результати моделювання для решти 23 країн ЄС представлені в таблиці, яка містить коефіцієнти регресії за всіма досліджуваними змінними.

Таблиця 3.13.

Результати моделювання

Country	C	GED	FDI	TO
Ukraine	56969,49	0,081848	0,116774	-401,1125
Austria	35924,76	-0,02988	0,508706	454,4482
Bulgaria	-7429,847	0,018383	1,56656	16,39993
Croatia	-886,8469	0,034866	0,298844	95,57653
Cyprus	1380,208	0,002665	0,000375	21,01769
Czechia	18979,92	-0,018627	1,126746	-61,40663
Denmark	-1063,288	0,010032	0,788534	334,9272
Estonia	2923,466	-0,060084	0,0888	-11,69062
Finland	-9990,742	0,013152	1,479933	178,6374
Germany	338009,5	-0,010489	1,048836	2228,952
Greece	34127,04	0,22573	0,37045	-29,06469
Hungary	47188,59	-0,034032	0,864829	-124,0382
Ireland	-20635,3	0,014917	0,185167	-47,70714
Italy	335068,5	-0,004178	60,681	408,2697
Lithuania	5000,085	-0,054654	1,518238	3,049068
Malta	813,5301	-0,003077	0,02296	4,130787
Netherlands	117472,8	-0,008308	0,050487	397,0073
Poland	34692,72	-0,036155	1,920712	-137,9307
Portugal	19506,08	0,005942	0,627519	22,54684

Slovenia	5076,526	0,011462	1,381553	-3,681546
Spain	162309,4	0,00396	2,051923	586,37
Sweden	67791,78	-0,012529	0,98914	-464,0939

Аналіз коефіцієнтів зовнішнього боргу (GED) демонструє значну гетерогенність серед досліджуваних країн. Україна характеризується одним з найвищих позитивним коефіцієнтом (0.081848). Серед країн ЄС найвищий позитивний вплив зовнішнього боргу спостерігається у Греції (0.22573). Греція пережила найбільший суверенний дефолт в історії, внаслідок якого відбулася кардинальна трансформація структури її боргу. Після реструктуризації приватного боргу у 2012 році 82% загального боргу країни перейшло до офіційного сектору, тобто до ЄС та МВФ, замість приватних інвесторів [46].

Високий позитивний коефіцієнт GED для Греції може пояснюватися кількома специфічними факторами. По-перше, офіційні кредитори надали Греції виключно пільгові умови обслуговування боргу з середньою процентною ставкою близько 1,3% та значно подовженими термінами погашення - до 2070 року для позик EFSF та ESM [46].

Крім того, на початку літа 2018 року Єврогрупа узгодили для Греції заходи середньострокового полегшення боргового тягаря: термін відстрочки сплати відсотків за кредитом Європейського фонду фінансової стабільності (EFSF) у розмірі 96,4 млрд євро було продовжено на 10 років, до грудня 2032 року [46]. Наразі Греція не сплачує відсотки за цю значну частину свого боргу, а сума нараховується за період відстрочки.

Таким чином, високий позитивний коефіцієнт GED для Греції відображає не стільки здорову економічну динаміку, скільки унікальні умови боргової реструктуризації, які створили ситуацію, за якої зовнішнє фінансування стало практично безкоштовним ресурсом для підтримки економічного зростання в короткостроковій перспективі.

Це демонструє можливість успішної трансформації боргової кризи в інструмент довгострокового економічного розвитку. Грецький досвід показує, що навіть після найбільшого суверенного дефолту в історії можливо досягти

реструктуризації боргу з переходом від приватних кредиторів до офіційного сектору на виключно пільгових, що створює ситуацію, коли зовнішній борг фактично стає безкоштовним ресурсом для підтримки економічного зростання. Для України, яка стикається з критичним рівнем боргового навантаження в умовах воєнного стану, це демонструє стратегічні можливості перетворення поточного кризового фінансування від міжнародних організацій на довгострокову основу для післявоєнного відновлення, а також показує реальність відновлення довіри міжнародних ринків через вихід з селективного дефолту.

Найсильніший негативний вплив зовнішнього боргу спостерігається у балтійських країнах, зокрема в Естонії (-0.060084) та Литві (-0.054654). Це може пояснюватися особливостями їх економічної моделі, яка базується на фіскальній консолідації, низьких рівнях державного боргу та орієнтації на внутрішні ресурси для забезпечення економічного зростання. Для цих країн характерним є прагнення до фінансової незалежності після періоду економічної трансформації.

Цікавий контраст представляють великі європейські економіки. Німеччина (-0.010489) демонструє слабкий негативний вплив зовнішнього боргу, що відповідає її традиційно консервативній фіскальній політиці та орієнтації на експортну модель розвитку. Італія (-0.004178) також показує негативний, хоча й менш виражений ефект, що може відображати структурні проблеми італійської економіки та високий рівень державного боргу.

Аналіз коефіцієнтів прямих іноземних інвестицій (FDI) виявляє переважно позитивний вплив цього фактору на економічний розвиток. Найвищі коефіцієнти спостерігаються у країнах Центральної та Східної Європи: Литві (1.518238), Польщі (1.920712), Болгарії (1.56656) та Фінляндії (1.479933). Це підтверджує важливість іноземного капіталу для країн з менш розвиненими внутрішніми фінансовими ринками. Україна (0.116774) демонструє помірний позитивний ефект, що може відображати обмеження для ПІІ в умовах воєнного

стану та менш сприятливе для інвестицій економічне та політичне середовище протягом останніх років.

Торговельна відкритість (ТО) показує найбільшу варіативність серед усіх змінних. Більшість країн демонструють позитивний вплив цього фактору, особливо Іспанія (586.37), Німеччина (2228.932) та Данія (334.9272). Негативний вплив спостерігається у країнах з специфічними економічними структурами або зовнішніми шоками, зокрема в Україні (-401.1125).

Загальна тенденція свідчить про те, що країни з перехідною економікою та менш розвиненими фінансовими ринками частіше демонструють позитивний вплив зовнішнього боргу та ПІІ, тоді як розвинені європейські економіки з високим рівнем внутрішніх заощаджень частіше показують негативний або нейтральний ефект зовнішнього фінансування.

Таблиця 3.14.

Результати моделювання

Country	GED	FDI	TO
Ukraine	0,279777	0,147234	-1,223381
Austria	-0,314615	0,360359	0,543939
Bulgaria	0,080995	1,343414	0,156890
Croatia	0,199797	0,187347	0,684238
Cyprus	0,158637	0,017578	0,557782
Czechia	-0,069137	0,852387	-0,180940
Denmark	0,097769	0,421661	0,495580
Estonia	-0,316238	1,111122	-0,310986
Finland	0,163467	0,767321	0,253677
Germany	-0,095233	0,444998	0,219370
Greece	0,312489	0,007839	-0,042180
Hungary	-0,280950	0,390820	-0,671851
Ireland	0,660458	0,779314	-0,144572
Italy	-0,030443	0,189760	0,053670
Lithuania	-0,243177	0,709429	0,043078
Malta	-0,164420	0,556390	0,312016
Netherlands	-0,259033	0,297629	0,326045
Poland	-0,135868	0,945420	-0,117008
Portugal	0,074836	0,478389	0,037615
Slovenia	0,038155	0,223492	0,321818
Spain	0,038948	0,257316	0,129123
Sweden	-0,139021	0,893614	-0,359960

Джерело: розрахунки автора

Для кращого розуміння економічних взаємозв'язків між зовнішнім боргом та економічним розвитком було розраховано коефіцієнти еластичності, які показують відсоткову зміну ВВП у відповідь на один відсоток зміни відповідної пояснювальної змінної. На відміну від звичайних регресійних коефіцієнтів, які відображають абсолютні зміни, еластичність дозволяє порівнювати відносну чутливість економік різних країн до змін у рівнях зовнішнього боргу, прямих іноземних інвестицій та торговельної відкритості, незалежно від масштабів їх економік. Це особливо важливо при порівнянні України з країнами ЄС, оскільки дозволяє абстрагуватися від абсолютних розмірів економік та зосередитися на структурних особливостях реагування на зовнішні фінансові потоки.

Аналіз еластичності зовнішнього боргу (GED) демонструє значні зміни у порівнянні з абсолютними коефіцієнтами. Україна все ще демонструє досить високу еластичність (0.279777). Найвищу еластичність демонструє Ірландія (0.660458) та один з найвищих коефіцієнтів еластичності для прямих іноземних інвестицій (0,779314). При цьому показник еластичності торговельної відкритості є негативним (-0,144572). З одного боку це демонструє ефективне використання боргу та ефективне інвестування, але з іншого боку це може свідчити про вразливість та залежність економіки Ірландії від зовнішніх потоків у країну. Економіка Ірландії є сильною через присутність транснаціональних корпорацій (зокрема в технологічному, фармацевтичному, хімічному та фінансовому секторах), стабільний експорт на швидкозростаючі ринки, такі як США, кваліфікована робоча сила, значний приплив іммігрантів та низький рівень структурного безробіття. Проте ВВП Ірландії є досить волатильним та чутливим через масштабні стратегії перерозподілу прибутку транснаціональними корпораціями між Ірландією та рештою світу. Доходи від корпоративного податку є другим за величиною джерелом доходів [47].

Торговельна структура Ірландії залишається вразливою з точки зору залежності від фармацевтичних препаратів та комп'ютерних послуг. Крім того,

з точки зору напрямків, концентрація експорту є високою, оскільки США та Великобританія становлять близько 40% загального експорту Ірландії [47]. Дуже сильна присутність багатонаціонального сектору робить Ірландію дуже вразливою з точки зору зовнішнього боргу, але участь у євросоні робить його керованим.

Отже, високий показник еластичності для зовнішнього боргу може демонструвати як і ефективне використання іноземних запозичень, так і може свідчити про високу залежність від світової економіки.

Греція (0.312489) зберігає високу еластичність, що підтверджує попередні висновки про важливість зовнішнього фінансування для грецької економіки в умовах реструктуризованого боргу.

Серед пост-соціалістичних країн спостерігаються контрастні результати. Хорватія (0.199797) та Словенія (0.038155) демонструють помірну позитивну еластичність, тоді як балтійські країни показують значну негативну еластичність: Естонія (-0.316288) та Литва (-0.243177).

У багатьох країнах коефіцієнт еластичності для зовнішнього боргу є від'ємним, тобто зі збільшенням обсягу зовнішнього боргу на 1% рівень ВВП спадає. Важливо зазначити, що негативна еластичність не обов'язково вказує на економічні проблеми. Для розвинених економік це може свідчити про досягнення оптимального рівня капіталізації, де додаткові зовнішні запозичення стають менш ефективними порівняно з використанням внутрішніх ресурсів. Натомість для країн з перехідною економікою негативна еластичність може сигналізувати про необхідність зміни стратегії економічного розвитку з орієнтацією на внутрішні джерела зростання та підвищення ефективності використання зовнішнього фінансування.

Для Естонії коефіцієнт еластичності при змінній валового зовнішнього боргу є -0,316238. Від'ємне значення коефіцієнта еластичності для зовнішнього боргу в контексті Естонії вказує на наявність негативного впливу зростання обсягу зовнішніх зобов'язань на економічне зростання.

Це може бути з декількох причин. По-перше, важливим чинником є стійке зниження темпів зростання продуктивності, зокрема загальної факторної продуктивності, яке фіксується з 2009 року [48]. Це означає, що залучення зовнішніх ресурсів, зокрема у формі боргового фінансування, не супроводжується адекватним зростанням продуктивності, а отже – не забезпечує очікуваного позитивного ефекту на ВВП. За таких умов зовнішній борг не виконує функції каталізатора економічного розвитку, а, навпаки, підсилює структурні слабкості економіки.

По-друге, спостерігається суттєве зниження конкурентоспроможності Естонії на зовнішніх ринках. Частка країни у світовому експорті зменшилася на 23% протягом 2021–2023 років [48], що зумовлено як внутрішніми прорахунками в економічній політиці, так і зовнішніми шоками.

По-третє, фіскальна політика держави демонструє ознаки неефективності. Незважаючи на відносно низький рівень державного боргу у відсотках до ВВП, спостерігається поглиблення бюджетного дефіциту. Структура видатків свідчить про значну частку соціальних трансфертів і витрат на оборону, тоді як частка капітальних інвестицій залишається обмеженою. Така конфігурація бюджетної політики не сприяє довгостроковому економічному зростанню і, відповідно, не дозволяє борговим ресурсам реалізувати свій потенціал як джерела економічної динаміки [48].

Ще одна країна з від'ємним коефіцієнтом еластичності для валового зовнішнього боргу є Італія. На це може бути декілька причин.

По-перше, попри післякризове відновлення, макроекономічна ситуація в Італії характеризується стійко високим рівнем державного боргу (понад 137% ВВП у 2023 році), що посилює боргове навантаження на економіку. Хоча номінальне зростання ВВП у попередні роки тимчасово сприяло скороченню обсягу боргу, у середньостроковій перспективі, згідно з аналізом МВФ зростання витрат, пов'язаних зі старінням населення, високі процентні ставки та затримки з реалізацією реформ за Національним планом відновлення та стійкості, ведуть до повернення державного боргу на зростання [49].

По-друге, залучення зовнішнього боргу супроводжується низькою продуктивністю, яка в Італії протягом десятиліть демонструє стагнацію. Як зазначає МВФ, загальна факторна продуктивність (TFP) в Італії у 2000–2023 роках фактично зменшилась, а внесок продуктивності у реальне зростання ВВП був мінімальним [49]. У поєднанні з демографічним спадом та старінням населення це формує довгострокове гальмування економічного потенціалу, яке не компенсується навіть значними запозиченнями.

По-третє, значна частина зовнішніх та внутрішніх боргових коштів використовувалася на програми з низьким мультиплікаційним ефектом. Наприклад, витрати на податкові пільги, такі як Superbonus, сягнули понад 10% ВВП, але при цьому не мали стійкого впливу на продуктивність або довгострокову капіталізацію економіки [49]. Надмірне покладання на тимчасові стимули, зокрема субсидії на найм працівників та зменшення податкового навантаження, має обмежений ефект на економічне зростання та часто лише тимчасово підтримує споживчий попит, не генеруючи довгострокових ефектів.

Крім того, висока вартість обслуговування боргу обмежує фіскальні можливості держави для інвестицій у структурні реформи. Як наголошує МВФ [49], для стабілізації боргу Італії необхідно досягти первинного профіциту на рівні 3% ВВП, що потребує жорсткої фіскальної консолідації, яка, в свою чергу, може стримувати економічну динаміку у короткостроковій перспективі.

Еластичність прямих іноземних інвестицій (FDI) показує переважно позитивні значення для всіх країн, що підтверджує загальноприйнятту тезу про позитивний вплив ПІІ на економічне зростання. Найвищу еластичність демонструють пост-соціалістичні країни: Болгарія (1.343414), Естонія (1.111122) та Польща (0.945420), що свідчить про критичну важливість іноземного капіталу для цих економік. Україна (0.147234) демонструє помірну еластичність, що може відображати обмеження для ПІІ в умовах воєнного стану, але водночас показує потенціал для значного зростання при покращенні інвестиційного клімату.

Еластичність торговельної відкритості (ТО) виявляє найбільшу варіативність серед усіх показників. Україна демонструє найвищу негативну еластичність (-1.223381), що підкреслює структурні проблеми торговельного балансу та можливі втрати від торговельної інтеграції в умовах неконкурентної структури експорту. Натомість Хорватія (0.684238), Кіпр (0.557782) та Австрія (0.543939) показують високу позитивну еластичність, що свідчить про ефективне використання торговельних можливостей цими економіками.

ВИСНОВКИ

У результаті дослідження встановлено, що зовнішній борг, як важливий інструмент фінансової політики, здатен як стимулювати економічне зростання, так і створювати значні ризики у разі перевищення допустимих меж або неефективного використання залучених коштів. Відсутність однозначної позиції у науковій літературі щодо його впливу зумовлює необхідність поглибленого кількісного аналізу з урахуванням національної специфіки.

Для вирішення завдань роботи було застосовано методи економіко-математичного моделювання, зокрема побудовано регресійні моделі на основі панельних даних, що дало змогу оцінити еластичність ВВП за зовнішнім боргом у країнах ЄС і в Україні. Статистичною базою дослідження слугували дані МВФ, Світового банку та Євростату. Отримані результати підтверджують достовірність і адекватність обраного підходу.

Загалом зроблено висновок, що зовнішній борг може бути ефективним інструментом розвитку лише за умов наявності чіткої стратегії його використання, прозорого управління й орієнтації на довгострокові інвестиційні напрями з високим мультиплікативним ефектом. Особливої уваги потребують валютна структура боргу, терміни його погашення та вартість обслуговування. Зовнішнє фінансування має насамперед спрямовуватися на розвиток інфраструктури, енергетичної безпеки, інновацій і людського капіталу.

У третьому розділі роботи, присвяченому аналізу впливу зовнішнього боргу в міжнародній практиці, наведено переконливі приклади того, що навіть у країнах з високим рівнем доходу боргове фінансування не гарантує економічного зростання. Як показано на прикладі Італії, тривале нагромадження боргу за відсутності продуктивних реформ може мати стримувальний вплив на ВВП. У випадку Естонії виявлено залежність економічної ефективності боргу від конкурентоспроможності експорту та стану зовнішньої торгівлі. Водночас, досвід країн Центрально-Східної Європи, зокрема Литви, свідчить про ефективність зовнішнього фінансування за умов

відкритості економіки та спрямування коштів на реформування ключових галузей.

У процесі моделювання було виявлено одну з ключових макроекономічних проблем, що істотно впливає на фінансову стійкість України, — висока торгова відкритість у поєднанні зі структурними дисбалансами у зовнішній торгівлі. Зокрема, економіка країни значною мірою залежить від експорту сировинної продукції з низькою доданою вартістю, водночас як імпорт переважно представлений товарами високотехнологічного виробництва та кінцевого споживання. Така структура зовнішньоекономічних зв'язків робить Україну вразливою до коливань світової кон'юнктури, цінових шоків та зміни попиту на глобальних ринках.

У зазначених умовах ефективно використання зовнішніх запозичень ускладнюється, оскільки нестабільність зовнішнього сектора може обмежити можливості для реалізації довгострокових проєктів, спрямованих на модернізацію економіки. Крім того, валютна виручка, яка формується переважно за рахунок сировинного експорту, не забезпечує стабільної основи для обслуговування боргових зобов'язань, номінованих в іноземній валюті. Таким чином, підвищена торгова відкритість за умов незбалансованої структури експорту й імпорту формує додаткові ризики для результативного використання зовнішнього фінансування й потребує переорієнтації економічної політики на підтримку внутрішньої переробної промисловості та розвитку продукції з високою доданою вартістю.

З огляду на зазначене, для України в майбутньому доцільно здійснювати активну, але обережну боргову політику, орієнтовану на зниження залежності від короткострокових приватних запозичень, поступову дедоларизацію боргу, зменшення частки поточних витрат за рахунок зовнішніх ресурсів і спрямування фінансування на проєкти відбудови, розвитку критичної інфраструктури та підвищення економічної самостійності. Як показав досвід Греції, який був розглянутий у дослідженні, що незважаючи на сильне боргове навантаження з яким зараз має стикатися наша країна, існує можливість

успішної трансформації боргової кризи в інструмент довгострокового економічного розвитку. Також, як показує приклад Ірландії, сильна відкритість економіки, експорт товарів з високою доданою вартістю замість сировини та активне залучення іноземних компаній може значно підвищити ефективність зовнішнього боргу, проте водночас може створювати проблеми з надмірною залежністю від зовнішніх економічних шоків, що робить економіку країни доволі волатильною.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. M. Fund, “Chapter II the ‘core’ definition of external debt,” IMF eLibrary, 2025, doi: <https://doi.org/10.5089/9789264130395.071.ch002>.
2. J. Hawkins and P. Turner, “Managing foreign debt and liquidity risks in emerging economies: an overview.” URL: <https://www.bis.org/publ/plcy08a.pdf>
3. МФ України, “Державний борг України (2009-2025),” Minfin.com.ua, 2025. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/debtgov/>
4. M. Dawood, Z. Biqiong, A. Al-Asfour, and M. Nilofar, “External Debt and Economic Growth: A Heterogeneous Static Panel Study in Asian Developing and Transition Economies,” Studies of Applied Economics, vol. 39, no. 3, Apr. 2021, URL: <https://doi.org/10.25115/eea.v39i2.4019>.
5. “Fiscal Policy - Crowding Out,” Tutor2u.net, 2023. URL: <https://www.tutor2u.net/economics/reference/fiscal-policy-crowding-out>
6. Рибак Г.І., Федотова Ю.В. “Ризики боргового навісу для економіки країни” URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-59>
7. Oussama Elkhalfi et al., “The impact of external debt on economic growth: The case of emerging countries” URL: <https://doi.org/10.1016/j.resglo.2024.100248>
8. “Міністерство Освіти і Науки України Сумський Державний Університет кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису Філатова Г.П.” URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream-download/123456789/83937/5/diss_Filatova.pdf
9. C. Reinhart and K. Rogoff, “Nber working paper series growth in a time of debt,” 2010. URL: https://www.nber.org/system/files/working_papers/w15639/w15639.pdf
10. N. Reznikova, “постановка проблеми у загальному вигляді та її зв’язок із важливими науковими чи практичними завданнями боргові важелі макроекономічної взаємозалежності: канали впливу на економічне зростання.” URL: http://www.investplan.com.ua/pdf/13_2016/3.pdf

11. Zoran Anušić and Svaljek, S. (1996). Olivera-Tanzi effect: theory and its manifestation in the croatian stabilization programme. URL: https://www.researchgate.net/publication/27191933_OLIVERA-TANZI_EFFECT_THEORY_AND_ITS_MANIFESTATION_IN_THE_CROATIAN_STABILIZATION_PROGRAMME
12. "Sovereign Debt," Google Books, 2019. URL: https://books.google.com.ua/books?hl=uk&lr=&id=ISe3DwAAQBAJ&oi=fnd&pg=PA151&dq=debt+sustainability&ots=SNauYveIyL&sig=uw7xar3sH-3Z9qS9JEs7naOhsA&redir_esc=y#v=onepage&q=debt%20sustainability&f=false
13. W. B. Group, "As Global Growth Slows, Developing Economies Face Risk of 'Hard Landing,'" World Bank URL: https://www.worldbank.org/en/news/feature/2022/01/11/developing-economies-face-risk-of-hard-landing-as-global-growth-slows?cid=ECR_TT_worldbank_EN_EXT
14. Економічна правда (2022). Реструктуризація зовнішнього боргу: міжнародна практика та можливості для України. URL: <https://epravda.com.ua/columns/2022/06/20/688356/#:~:text=%D0%9F%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D1%89%D0%B0%201994&text=%D0%94%D0%B%D1%8F%20%D0%B7%D0%B0%D0%B1%D0%B5%D0%B7%D0%BF%D0%B5%D1%87%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F%20%D1%83%D1%81%D0%BF%D1%96%D1%88%D0%BD%D0%BE%D0%B3%D0%BE%20%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D1%85%D0%BE%D0%B4%D1%83%20%D0%B2%D1%96%D0%B4,%D0%B1%D1%83%D0%BB%D0%BE%20%D1%83%D0%BA%D0%BB%D0%B0%D0%B4%D0%B5%D0%BD%D0%BE%20%D0%B2%201991%20%D1%80.>
15. Kenton, W. (2025). Debt-to-GDP Ratio: Formula and What It Can Tell You. Investopedia. URL: <https://www.investopedia.com/terms/d/debtgdpratio.asp>

- 16.worldpopulationreview.com. (2025). Debt to GDP Ratio by Country 2025. URL: <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/debt-to-gdp-ratio-by-country>
- 17.Y. Chien and A. H. Stewart, “What’s behind Japan’s High Government Debt?,” Stlouisfed.org URL: <https://www.stlouisfed.org/on-the-economy/2025/apr/what-is-behind-japan-high-government-debt>
- 18.“Japan External Debt (% of GDP),” FocusEconomics, URL: <https://www.focus-economics.com/country-indicator/japan/external-debt/>
- 19.H. S. Seah, “Japan’s Fiscal Crossroads: Navigating High Public Debt and Aging Challenges,” ASEAN+3 Macroeconomic Research Office - AMRO ASIA, Mar. 26, 2025. URL: <https://amro-asia.org/japans-fiscal-crossroads-navigating-high-public-debt-and-aging-challenges>
- 20.“World Economic Outlook, April 2024: Steady but Slow: Resilience amid Divergence,” IMF, Apr. 16, 2024. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/WEO/Issues/2024/04/16/world-economic-outlook-april-2024>
- 21.A. Hayes, “China’s State Administration of Foreign Exchange (SAFE) Overview,” Investopedia, 2022. URL: <https://www.investopedia.com/terms/s/state-administration-of-foreign-exchange.asp>
- 22.“China LGFVs’ Bigger Housing Role: Risk Control Matters,” Spglobal.com, 2025. URL: <https://www.spglobal.com/ratings/en/research/articles/240327-china-lgfvs-bigger-housing-role-risk-control-matters-13046286>
- 23.“Топ-20 країн із найбільшим зовнішнім боргом за відношенням до ВВП у 2023 році – Experts Club,” Open4business.com.ua, 2023. URL: <https://open4business.com.ua/top-20-krayin-iz-najbilshym-zovnishnim-borgom-za-vidnoshennyam-do-vvp-u-2023-roczy-experts-club/>
- 24.“U.S. Gross External Debt,” U.S. Department of the Treasury, URL: <https://home.treasury.gov/data/treasury-international-capital-tic-system-home-page/tic-forms-instructions/us-gross-external-debt>

- 25.C. Abadi and A. Tooze, “Is the U.S. Facing a Debt Crisis?,” Foreign Policy
URL: <https://foreignpolicy.com/2025/03/12/us-budget-deficit-debt-crisis-trump/>
- 26.USAFacts, “Which countries own the most US debt?,” USAFacts, URL:
<https://usafacts.org/articles/which-countries-own-the-most-us-debt/>
- 27.Ukrinform, “Боргове навантаження країн Центральної та Східної Європи: чи є ризики для України,” URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-economy/3891000-borgove-navantazenna-krain-centralnoi-ta-shidnoi-evropi-ci-e-riziki-dla-ukraini.html>
- 28.“Multilateral Debt Relief Initiative - Questions and Answers -- Answers,”
Imf.org, URL: <https://www.imf.org/external/np/exr/mdri/eng/mdrians.htm#q01>
- 29.Ірина Озтурк, “Країни, що розвиваються, зіткнулися з найбільшою борговою кризою в історії: дослідження,” ГЛАВКОМ, URL:
<https://glavcom.ua/world/world-economy/krajini-shcho-rozvivajutsja-zitknulisja-z-najbilshoju-borhovoju-krizoju-v-istoriji-doslidzhennja-1011641.html>
- 30.“Global Debt Monitor 2024 Recent Developments.” URL:
<https://www.imf.org/external/datamapper/GDD/2024%20Global%20Debt%20Monitor.pdf>
- 31.“African economic outlook 2024 Driving Africa’s Transformation The Reform of the Global Financial Architecture.” URL:
https://www.afdb.org/sites/default/files/2024/06/06/aeo_2024_-_country_notes.pdf
- 32.“National Debt Clock: What Is the National Debt Right Now?,” Peterson Foundation, URL:
https://www.pgpf.org/national-debt-clock/?gad_source=1&gclid=Cj0KCQjwo8S3BhDeARIsAFRmkOOc0bORhR47zgcqcKPgRl0UBhftvR8HBgVRX8P1O0jvNpG2VXB2xE8aAjs8EALw_wcB

- 33.Mof.gov.ua. (2025). Міністерство Фінансів України. URL: https://mof.gov.ua/uk/news/ukraines_state_budget_financing_since_the_beginning_of_the_full-scale_war-3435
- 34.Національний банк України. (2025). Статистика зовнішнього сектору. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/sector-external>
- 35.Національний банк України (2025). З початку 2025 року уряд залучив від продажу / обміну ОВДП на аукціонах майже 104 млрд грн, а загалом упродовж воєнного стану – понад 1 561 млрд грн. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/z-pochatku-2025-roku-uryad-zaluchiv-vid-prodaju---obminu-ovdp-na-auksionah-mayje-104-mlrd-grn-a-zagalom-uprodovj-voyennogo-stanu--ponad-1-561-mlrd-grn>
- 36.Національний банк України (2025). Макроекономічний та монетарний огляд, квітень 2025 року. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/makroekonomichniy-ta-monetarniy-oglyad-kviten-2025-roku>
- 37.ДКС (2024). Видатки держбюджету України (2024). Minfin.com.ua. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/finance/budget/gov/expense/2024/>
- 38.Kulish, H. (2025). Прямі збитки інфраструктури України через війну зросли до \$170 млрд — оцінка KSE Institute станом на листопад 2024 року - Kyiv School of Economics. Kyiv School of Economics. URL: <https://kse.ua/ua/about-the-school/news/pryami-zbitki-infrastrukturi-ukrayini-cherez-viynu-zrosli-do-170-mlrd-otsinka-kse-institute-stanom-na-listopad-2024-roku/>
- 39.bhupathi, “Advantages and Disadvantages of Exporting and Importing,” Easyway Impex, URL: <https://easywayimpex.in/advantages-and-disadvantages-of-exporting-and-importing/>
- 40.C. Team, “Foreign Direct Investment (FDI),” Corporate Finance Institute, URL: <https://corporatefinanceinstitute.com/resources/economics/foreign-direct-investment-fdi/>

41. Law, R. (2023). A closer look at how Malta's 5% corporate tax rate works. RHJ Law. URL: <https://rhjlaw.net/a-closer-look-at-how-maltas-5-corporate-tax-rate-works/>
42. Ey.com. (2025). The evolution of FDI in Malta – 20 years on. URL: https://www.ey.com/en_mt/insights/the-evolution-of-fdi-in-malta
43. Lloydsbanktrade.com. (2024). Foreign direct investment (FDI) in Cyprus - International Trade Portal. URL: <https://www.lloydsbanktrade.com/en/market-potential/cyprus/investment>
44. Національний банк України. (2025). Статистика Національного банку. URL: <https://bank.gov.ua/ua/statistic/nbustatistic>
45. Ukrstat.gov.ua. (2025). Державна Служба Статистики . URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/>
46. A brief history of Greek debt. URL: <https://library.fes.de/pdf-files/bueros/athen/21215.pdf>.
47. Allianz Trade Corporate. (2024). Ireland: A regular Eurozone outperformer. URL: https://www.allianz-trade.com/en_global/economic-research/country-reports/Ireland.html
48. IMF. (2024). Republic of Estonia: 2024 Article IV Consultation-Press Release; Staff Report; and Statement by the Executive Director for the Republic of Estonia. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2024/06/20/Republic-of-Estonia-2024-Article-IV-Consultation-Press-Release-Staff-Report-and-Statement-550797>
49. IMF. (2024). Italy: 2024 Article IV Consultation-Press Release; Staff Report; and Statement by the Executive Director for Italy URL: <https://www.imf.org/en/Publications/CR/Issues/2024/07/23/Italy-2024-Article-IV-Consultation-Press-Release-Staff-Report-and-Statement-by-the-552191>